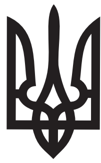
СЕРЕДА, 15 ЛИСТОПАДА 2006 РОКУ ■ № 214 (3964)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Нові обрії давньої співпраці

Учора Голова Верховної Ради України Олександр Мороз мав зустріч із Президентом Литовської Республіки Валдасом Адамкусом. Головну увагу під час київських зустрічей В. Адамкуса було приділено проблемам енергетики, поглибленню торговельно-економічної співпраці, вступові України до СОТ та розвитку парламентської складової міждержавних відносин, зокрема в рамках українсько-литовської міжпарламентської асамблеї.

Страсбурзькі діалоги

Сьогодні Голова Верховної Ради України Олександр Мороз відбуває з одноденним робочим візитом Страсбург (Франція).

Програмою візиту передбачено зустрічі Голови Верховної Ради України з головою Європейського парламенту Хосе Борреллем, генеральним секретарем Ради Європи Террі Девісом, делегацією Європейського парламенту у зв'язках з Україною, головою Європейської соціалістичної партії Полем Расмуссеном.

Демократія — це відповідальність, а не анархія

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 14 листопада

Лідерка фракції Партії регіонів і координатор антикризової коаліції Раїса Богатирьова заявила: рішення НСНУ про вимогу скасувати конституційну реформу мають коментувати Генпрокурор, Мін'юст або КС, бо таке право належить не політичній партії, а тільки народові. Депутат також закликала терміново прийняти резолюцію Верховної Ради з приводу рішення політради НСНУ, провести окрему погоджувальну раду з участю Президента України, на якій виробити план законотворчої діяльності опозиції, а наступного тижня провести з участю профільних комітетів та міністерств міжкомітетські слухання з питання зростання тарифів на житлово-комунальні послуги. «Демократія — це відповідальність, і без неї це все анархія», — сказала Р. Богатирьова.

(Закінчення на 2-й стор.).

На знімку: Раїса Богатирьова і Володимир Заплатинський.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

■ ПІДГОТОВКА ДО ЗИМИ

Батареї гріють ще не скрізь

У Дніпродзержинську до опалення підключено 1275 висотних житлових будинків зі 1539, що мають системи централізованого опалення. Термінові відновлювальні роботи внутрішніх теплосистем тривають у 138 будинках. Проте всі 19 лікарень, 38 дитячих садків та всі навчальні заклади з теплом. Заступник міського голови Тетяна Завгородня повідомила, що до робіт на ремонтах систем опалення підключено додаткові бригади, до складу яких поряд з професіональними зварниками ввійшли безробітні, які перебувають на обліку в міському центрі зайнятості за програмою залучення до громадських робіт, **повідомляє наш власний кореспондент у Дніпропетровській області Михайло СКОРИК.**

(Продовження теми на 4-й стор.).

КОРОТКО

■ Учора в Києві госпіталізовано 20-річного чоловіка, який стрибнув під потяг метро.

■ 18 листопада у Сімферополі приготують 10-метровий бутерброд із салом.

■ У Києві СБУ викрила схему відчуження майна одного з наукових інститутів на 15 млн. грн.

■ На Житомирщині прокуратура порушила кримінальну справу проти чоловіка, який катував свого неповнолітнього сина.

■ У Львові застрелили гендиректора ТОВ «Галімпекс» Богдана Дацка.

■ ФОТОФАКТ

За ініціативи Посольства Перу в Україні та за підтримки депутатської групи міжпарламентських зв'язків України з Республікою Перу в приміщенні Верховної Ради відкрито виставку «Перу — країна інків», яка триватиме до 16 листопада.

На знімку: **перший Надзвичайний і Повноважний Посол Перу в Україні Ліліана де Оларте де Торрес-Муга та голова депутатської групи міжпарламентських зв'язків України з Республікою Перу Юрій Мірошниченко.**

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

■ НОВИНИ

Київ програв Стамбулові

За підсумками конкурсу на звання європейської культурної столиці 2010 року, що проводить Європейський союз, Київ програв столиці Туреччини — Стамбулові. Звання «Європейська культурна столиця» дасть місту можливість активізувати культурне життя, поліпшити зв'язки з європейськими містами й залучити туристів.

Інформаційне віддзеркалення

«Україна на інформаційній карті світу» — під такою назвою сьогодні у Києві розпочне роботу дводенний міжнародний медіафорум. Для участі у заході запрошені представники провідних міжнародних медійних компаній та ЗМІ України. Всього очікується близько 700 учасників. У рамках форуму в Міжнародному виставковому центрі відбудуться дискусійні клуби, «круглі столи», прес-конференції. Заплановано також поїздки в регіони. Програмою паралельних заходів форуму передбачено проведення другої міжнародної виставки «Україна інформаційна», яка триватиме до 16 листопада, повідомляє прес-служба Міністерства закордонних справ.

Місце зустрічі — бібліотека

Завтра донецький корпункт «Голосу України» проведе зустрічі з читачами в Дружківці, Краматорську і Слов'янську. Ви хочете поставити запитання журналістам, запропонувати тему для статті, обговорити останні публікації? Нам цікаві ваші думки, враження, проблеми і турботи. Під час зустрічей, організованих разом із нашим партнером — Донецькою обласною бібліотекою для юнацтва, ви дізнаєтеся більше про історію «Голосу України», ознайомитеся з виданнями, авторами яких стали журналісти газети.

Час і місце проведення зустрічей:

Дружківка — 12.00, центральна міська бібліотека (вул. Енгельса, 112); Краматорськ — 13.30, центральна міська бібліотека (вул. Гвардійців Кантемирівців, 16); Слов'янськ — 15.00, центральна міська бібліотека (площа Жовтневої революції, 2а).

Чекаємо на вас!

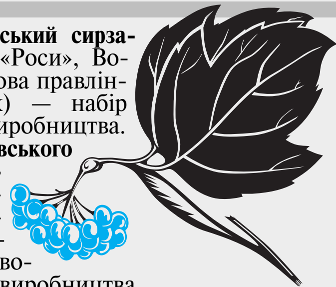
■ ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ І ВИГРАВАЙТЕ!

Шановні друзі!

Публікуємо списки пропозицій наших друзів, котрі люб'язно надають подарунки читачам. Шановні передплатники, надсилайте копії квитанцій на піврічну або річну передплату п'ятиразового виходу газети — і ви станете учасником розіграшу подарунків.

Для розіграшу подарунків серед передплатників газети «Голос України» нам пропонують:

1. **Херсонське швейне підприємство «Красень»** (директор Віктор Мірошниченко) — швейні вироби.
2. **ЗАТ «Полонський фарфор»**, Хмельницька область (директор Лариса Пулковська) — продукцію власного виробництва.
3. **ВАТ «Рожищенський сирзавод»**, торгова марка «Роси», Волинська область (голова правління Олександр Іщук) — набір продукції власного виробництва.
4. **Від Берестечківського плодоконсервного заводу**, Волинська область (директор заводу Олександр Захарчук) — набір фруктового повидла власного виробництва.

Шановні передплатники, хай усміхнеться вам удача!

Прем'єр-міністр Віктор ЯНУКОВИЧ вважає безвідповідальною позицію партії «Наша Україна», яка відмовилася від формування широкої парламентської коаліції та закликала уряд піти у відставку *(«Інтерфакс-Україна»)*

■ У НОМЕР

«На очах всього народу важко ухилятися від фактів і аргументів»

Голова Верховної Ради України Олександр Мороз від імені парламенту надіслав листа Президентові України Віктору Ющенку та його копію — Прем'єр-міністру України Віктору Януковичу з пропозицією виносити на обговорення у прямому ефірі головні питання розвитку українського суспільства.

Як повідомляє прес-служба Верховної Ради, у своєму зверненні Голова Верховної Ради України зазначає, що «в наші дні, після введення парламентсько-президентської форми правління, українське суспільство поступово стає по-справжньому демократичним». За словами О. Мороза, «процес демократизації значною мірою залежить від уміння політиків роз'яснити громадянам свої позиції, наміри та рішення», що, наголошує він, «вирішальним чином впливає на рівень довіри владі».

Позитивним прикладом такого обговорення Голова Верховної Ради України назвав проведення з ініціативи Президента України «круглого столу» з обговорення Універсалу національної єдності. Таке широке обговорення, зазначає О. Мороз, дозволило громадянам у прямому ефірі ознайомитися з позицією провідних політичних сил із найгостріших питань розвитку країни, «вислухати та порівняти аргументи сторін і зробити власні висновки». Внаслідок цього, переконаний Голова Верховної Ради України, в суспільстві «сформувався об'єктивний погляд на те, що відбувається, зменшено протистояння, вдалося порозумітися як політикам, так і всім українським громадянам, які не байдужі до політичного майбутнього нашої країни».

«Переконаний, що суспільство потребує створення постійного каналу інформації для аналізу найважливіших державних проблем. Демократична влада повинна бути максимально прозорою і зрозумілою для всіх громадян», — наголошує О. Мороз.

Голова Верховної Ради України також запросив до участі в майбутніх дискусіях лідерів усіх політичних сил, які були представлені на попередньому «круглому столі». На його думку, «круглі столи» політичних лідерів «необхідно проводити регулярно, можливо, щомісяця, залучати до цих дискусій авторитетних громадських діячів». «Системність у такій справі дуже важлива», — додав він.

На думку О. Мороза, конструктивна дискусія представників провідних політичних сил України у прямому ефірі «дозволить скоріше знайти оптимальні рішення з найгостріших проблем». На переконання глави парламенту, спільний пошук таких рішень «підвищить рівень контактів між українськими політиками, примусить інколи відкинути словесне лушпиння, взаємні звинувачення, образи». Адже, зазначає він, «на очах всього народу важко ухилятися від фактів і аргументів».

О. Мороз пропонує погоджувати робочими групами від представників політичних сил порядок проведення «круглих столів» та їх тематику.

Він висловив ініціативу присвятити перший «круглий стіл» проблемі завершення другого етапу політичної реформи, вдосконаленню Конституції України.

Для ефективності економічної співпраці

15—16 листопада постійна делегація Верховної Ради України в Міжпарламентській асамблеї СНД на чолі з Першим заступником Голови Верховної Ради України Адамом Мартинюком візьме участь у 27-му пленарному засіданні МПА СНД, що проходитиме у Санкт-Петербурзі (Російська Федерація).

Пленарному засіданню МПА СНД передуватиме засідання постійних комісій, що діють у рамках цього міждержавного об'єднання.

Також сьогодні представники українського парламенту як спостерігачі візьмуть участь у заходах Міжпарламентської асамблеї Євроазійського економічного співробітництва.

А завтра відбудеться пленарне засідання МПА СНД, після якого буде проведено прес-конференцію. Цього самого дня представники української делегації візьмуть участь у спільному засіданні ради МПА СНД і керівників правоохоронних органів та спеціальних служб держав—учасниць СНД, присвяченому питанням боротьби з тероризмом та екстремізмом.

Демократія — це відповідальність, а не анархія

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 14 листопада
(Початок на 1-й стор.).

Під час оголошення заяв від фракцій представник «Нашої України» Василь Куйбіда заявив, що «НУ» підготувала подання до Конституційного Суду з проханням дати роз'яснення про механізм звільнення міністрів, затверджених парламентом за поданням Президента України. А рішення Верховної Ради про звіт перед народними депутатами міністрів закордонних справ і оборони фракція оцінила як «політичну провокацію, спрямовану на узурпацію влади».

Ярослав Мендусь від імені політвиконкому і фракції СПУ дав оцінку резолюції та іншим документам «НУ». Депутат зауважив, що рішення про опозиційність — справа самої партії, хоча наявність при владі стількох представників цієї політичної сили, передусім глав держадміністрацій, створює абсурдну ситуацію у виконавчій гілці влади. Соціалісти вважають, що справжні мотиви бажання ревізії політреформи — це прагнення повернути кількома чільниками «НУ» колишні важелі влади. Водночас парламентарій наголосив, що двері до владної коаліції залишаються відкритими для всіх, і представників «НУ» також.

Підсумовуючи сказане, глава парламенту Олександр Мороз зауважив: Конституція передбачає висловлення недовіри всім посадовцям, які там згадуються. Він наголосив на потребі продовжувати політреформу і запевнив, що Конституція буде «стабільною і захищеною від будь-яких зазіхань». А закон про опозицію, за словами О. Мороза, внесено до порядку денного сесії наступного пленарного тижня.

Затим у Верховній Раді відбувся день уряду, на який було винесено два питання: про діяльність органів державної влади, місцевого самоврядування в питаннях розвитку фізичної культури і спорту, а також розвиток вугільної галузі України та запровадження енергозбережної моделі економіки — як шлях до набуття енергетичної незалежності.

Доповідач з першого питання — міністр у справах сім'ї, молоді та спорту **Юрій Павленко (на знімку)** констатував, що його нинішнє перебування на парламентській трибуні має специфіку

— у зв'язку з його заявою про відставку. Однак міністр подякував парламентаріям за вперше проведений день уряду з такого питання і висловив переконання, що дії влади мають бути системними і безперервними незалежно від того, хто в даний момент є міністром.

Найважливіше, що вдалося зробити, за словами Ю. Павленка, — перевернути піраміду державної політики в питаннях фізкультури і спорту. Якщо раніше майже щодня чули, що десь закривається якийсь спортивний об'єкт, то тепер навпаки — десь відкривається. Свою справу на цьому терені робить і парламент: ратифіковано міжнародну конвенцію про боротьбу з допінгами, постанову про недопущення перепрофілювання спортивно-оздоровчих споруд, триває опрацювання нової редакції закону про фізичну культуру і спорт, державної програми розвитку фізкультури і спорту на найближчі роки. Водночас нерозв'язаних проблем у цій сфері ще багато. Найгостріші — низький рівень залучення населення до оздоровчої фізкультури (приміром, в Україні цей показник становить лише близько 13 відсотків, тоді як у Фінляндії — 52 відсотки, у країнах ЄС загалом — 26 відсотків), нездоровий спосіб життя та поганий стан медицини. Виступи українських спортсменів на міжнародних змаганнях характеризуються стабільністю, проте викликають занепокоєння спортивний резерв, стан дитячо-юнацьких спортивних шкіл, підтримка та забезпечення житлом спортсменів і тренерів найвищого рівня. До слова, утримання юного порушника закону коштує державі втричі дорожче, аніж виховання юного спортсмена. У своїх запитаннях та виступах депутати також висловлювали стурбованість станом розвитку фізкультури та спорту в нашій країні, що є запорукою і здоров'я населення, і міжнародного іміджу нашої держави.

Під час обговорення другого питання дня уряду міністр вугільної промисловості Сергій Тулуб відзначив особливу роль галузі для економіки держави. Його виступ було побудовано на паралелях: за словами міністра, до серпня цього року стан галузі був плачевний. Борги із зарплати становили 166 млн. гривень, майже на 10 тисяч зменшилася кількість працюючих. Заборгованість енергетиків та коксохіміків перед вугільниками становила понад 200 млн. гривень. Не проводилася модернізація та капітальний ремонт вибоїв і шахт, а галузь існує за рахунок проїдання виробничого потенціалу, який було сформовано в попередні роки. На 2,3 млн. тонн зменшено видобуток вугілля порівняно з минулим роком. Однак за останні три місяці ситуація в галузі завдяки роботі нового уряду істотно поліпшилася, переконував міністр. Такої само думки був і співдоповідач — міністр палива та енергетики Юрій Бойко. Більшість запитань і виступів народних обранців порушували проблеми фінансування та модернізації вугільної галузі, погашення заборгованості шахтарям, соціального захисту мешканців шахтарських містечок, де позакривали шахти. Депутати наголошували, що проблеми в галузі виникли не вчора, а ще десятки років тому, і вирішити їх швидко і легко просто неможливо. І приватизація та роздержавлення шахт, як це пропонує уряд, — не панацея від усіх бід.

За підсумками днів уряду ухвалено постанови Верховної Ради з рекомендаціями уряду.

Питання про звільнення міністрів від «Нашої України», котрі, незважаючи на свої заяви про відставку, продовжують працювати на своїх посадах — міністра охорони здоров'я та молоді й спорту, — вчора в парламенті не розглядали. Хоча напередодні коаліція планувала таки розставити крапки над «і». Як повідомила журналістам Раїса Богатирьова, після розмов із Президентом України та представниками секретаріату глави держави вирішено ще надати час для проведення засідання коаліції та вироблення остаточних домовленостей. Таке засідання було призначено вчора на 16-ту годину.

Юліана ШЕВЧУК.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Постанова Верховної Ради України
Про заслуховування звітів Міністра оборони України Гриценка А. С., Міністра закордонних справ України Тарасюка Б. І.

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Заслухати 15 листопада 2006 року звіти Міністра оборони України Гриценка А. С., Міністра закордонних справ України Тарасюка Б. І. про виконання покладених на міністерства завдань і реалізацію державної політики у відповідних сферах.

2. За результатами розгляду звітів прийняти відповідні рішення.

3. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м. Київ, 3 листопада 2006 року.
№ 323-V.

■ ФОТОФАКТ

Фото Олексія ШИБАНОВА (Укрінформ).

На засіданні прес-клубу Національної академії наук України, яке відбулося в Кібернетичному центрі НАН, завідувач відділу управляючих машин і систем, доктор технічних наук Віталій Боюн *(на знімку)* **розповів журналістам про розроблену тут портативну інтелектуальну відеокамеру, яка набагато ефективніша за звичайні й може бути успішно використана на виборчих дільницях.**

Альтернатива позбавленню волі

Проблеми гуманізації кримінального законодавства України та перспективи впровадження системи пробації як альтернативного виду покарань розглядалися на засіданні «круглого столу», який відбувся 13 листопада у Верховній Раді України.

Як повідомляє інформуправління Верховної Ради, «круглий стіл» організували Інститут законодавства Верховної Ради, представництво Дитячого фонду ООН (ЮНІСЕФ) в Україні та Міжнародний центр толерантності. На думку експертів, які взяли участь в обговоренні, законодавчим шляхом розв'язання цієї проблеми може стати прийняття парламентом законопроекту про внесення змін до деяких законів України (щодо впровадження пробації). Автор законопроекту, народний депутат Олександр Фельдман відзначив, що він ставив за мету запровадження пробації як альтернативного виду покарань. Це, за його словами, дасть змогу привести чинне законодавство у сфері виконання покарань у відповідність з міжнародними стандартами, які, зокрема, передбачають підвищення значення видів покарань, не пов'язаних з позбавленням волі.

Учасники «круглого столу» навели деякі статистичні дані. Згідно з ними за роки незалежності в Україні було засуджено за кримінальні діяння понад 3 мільйони наших співгромадян, із них більш як 1 мільйон — до позбавлення волі (відсоток цієї міри покарань серед інших видів становив у 2005 році 25,8% — практично один із найвищих показників у світі).

Віктор ТИХОНОВ: «Треба вирішувати — йдемо назад чи вперед»

■ ХТО Є ХТО

— У нинішньому скликанні парламенту до назви Комітету з питань державного будівництва і місцевого самоврядування додалися ще слова «регіональної політики». В чому була така потреба?

— Раніше комітет займався тільки глобальними питаннями, на рівні уряду, Верховної Ради, президентських структур. І трохи питаннями, пов'язаними з виборними процесами. На жаль, мало заглиблювалися в роботу і реформу місцевого самоврядування на рівні областей, районів, міст. Але коли було оголошено політичну реформу, всі прекрасно зрозуміли, що там — величезна прогалина. Тому і ввели слово «регіональна».

— З огляду на нинішнє розширення функцій комітету, які законопроекти, на ваш погляд, є пріоритетними?

— Насамперед — це проекти законів про Президента України, Кабінет Міністрів, місцеве самоврядування, держадміністрації, референдуми і ще цілий комплекс законів, які впливають на регіональну і державну політику. Тому і зняли з порядку денного парламенту питання про створення тимчасової спеціальної комісії з напрацювання цих законів. Бо вийде так, що ця комісія підмінюватиме роботу двох комітетів — нашого і з правової політики.

— На якій стадії підготовки ці законопроекти?

— На жаль, поки що тільки один закон — про Кабінет Міністрів — на розгляді нашого комітету. Подано два варіанти — спочатку Кабміном, а потім — президентський. Ці закони ми направили в усі парламентські комітети з проханням дати свої зауваження і пропозиції. При комітеті створено робочу групу у складі народних депутатів, представників секретаріату Президента й уряду. Після одержання всіх пропозицій і висновків цей закон розгляне спочатку робоча група, потім комітет і тоді його можна буде виносити на сесію. Адже в цих законопроектах є прямовиключаючі пункти. Наприклад, Президент пропонує ввести знову державних секретарів, а міністрів зробити політичними постатями. Але це вже проходили. Міністрів відстороняють від роботи, а держсекретар має такі повноваження, що вирішити особливо нічого не може. Треба знайти такий підхід, щоб вибрати краще з обох законів і всіх пропозицій.

— Чи буде на цій сесії Верховної Ради голосування за зміни до Конституції щодо посилення ролі місцевого самоврядування (законопроект 3207-1)? Чи це нереально?

— Гадаю, ні, це питання свідомо затягується. Як і свідомо затягується вся політична реформа, що вже видно неозброєним оком. Я спробував довідатися, де ж перебуває сьогодні цей закон у Конституційному Суді. І ніхто навіть не знає, де він і кому його доручено, яка палата його розглядатиме. Він дуже повільно просувається кабінетами КС. А поки не одержимо висновок КС, цей закон не можна виносити на розгляд сесії.

— А чи не легше спочатку прийняти новий закон про місцеве самоврядування?

— Приймати новий закон на підставі старої Конституції нема сенсу. Хоча справді є дуже багато назрілих питань і новий закон про місцеве самоврядування дуже потрібний. Я сам багато років пропрацював у місцевому самоврядуванні і знаю, скільки є нестикувань. Усі місцеві ради нині загрузли в судах, бо місцева рада приймає рішення, а його опротестовують. Існує дуже багато різношерстих тлумачень закону. Наприклад, чи можуть обласні й районні ради мати більш як одного заступника. У Конституції записано, що обирається голова і заступник, а в законі — заступники.

— Під час президентських виборів-2004 ви були одним із учасників з'їзду депутатів усіх рівнів у Сєвєродонецьку. Через два роки не жалкуєте про це? Яке у вас сьогодні ставлення до проблем сепаратизму і федералізму? Чи є взагалі нині ця проблема?

— По-перше, не жалкую однозначно. Є рішення Генеральної прокуратури про закриття справи і відсутність складу злочину. Мало того, все те, в чому тоді мене і моїх товаришів обвинувачували зі знаком «мінус», сьогодні вже зі знаком «плюс»: кажуть про те, що завдяки нам вдалося вберегти країну від громадянської війни і протверезити багато гарячих голів. А проблема в тому, що багато хто, зокрема й великі керівники, свідомо плутають поняття сепаратизму і федералізму. Велика частина світу живе у федеральних країнах. І впевнений, що й наша країна буде федеральною, та вона і сьогодні вже не унітарна, бо є Автономна Республіка Крим. І децентралізація бюджету — це теж основна частина федерального розвитку країни. Але, до речі, северодонецький з'їзд говорив не про це, а про ситуацію, що тоді була в країні, і про те, що зробити для того, аби не допустити кровопролиття в країні. А що там були гарячі виступи — це нормально. Адже саме це і змусило замислитися багатьох.

— Ви були також депутатом першого скликання Верховної Ради. У чому відмінність парламентів першого і нинішнього скликань?

— Великої різниці не бачу. Тоді відбувалося становлення країни, перехід від СРСР до самостійної України, було дуже багато украй правих людей, налаштованих агресивно, мовляв, Україна тільки для українців, і тоді ще працював ЦК КПУ, який мав власну думку. Становлення парламенту і прийняття законів йшло важко. Тоді теж були бійки і доводили кулаками свою правоту, що відбувається і сьогодні. Нині так само, як і 1990 року, прийшли до влади геть нові люди, з іншими поняттями і підходами.

— А партійна система виборів виправдала себе?

— Ні. Сьогодні навіть ті, хто стояв за неї горою, кажуть, що припустилися помилки. У Верховній Раді, мабуть, так, до цього треба приходити, бо так працює увесь світ. Але те, що зробили з місцевими радами, це, за великим рахунком, злочин. Ради сільські, селищні, міські повинні займатися не політичними чварами, не судами, а комуналкою і проблемами людей. А сьогодні там, де при владі представники опозиції, навіть даються такі команди — не вмикати тепло, щоб показати: уряд працює погано. Асоціація місцевих і регіональних влад України, яку я очолюю вісім років, намагалася довести народним депутатам, що не можна цього робити: воюйте тут, сперечайтеся тут, але органи місцевого самоврядування, що знаходяться поряд з людьми і від яких залежить їхнє життя, не можна втягувати в політику. А для голів рад різних рівнів усі партії мають бути однакові, бо головне — організовувати роботу, щоб людям жилося нормально. Але сьогодні ось уже другий рік вибираємо в деяких містах міських голів і немає управління містами, районами, областями. Якщо раніше обласна рада й обласні та районні адміністрації працювали душу в душу, як представницькі і виконавчі органи, то сьогодні між ними йде війна.

— Тобто ви прихильник мажоритарної виборчої системи?

— На рівні міст, районів і областей повинна бути мажоритарна виборча система. Крім того, нині порушено принцип, закладений у Конституції. Що таке обласна і районна ради? Це ради, які представляють усю територіальну громаду області та району. А що відбулося сьогодні? В деяких радах немає жодної людини з окремих районів. І той само кримський парламент складається з певної кількості людей, які в Криму не живуть, а прийшли з того-таки Києва.

Отож одне з головних завдань сьогодні — прийняття змін до Конституції про місцеве самоврядування і до виборчого закону. Наш комітет, асоціації місцевого самоврядування і вчені працюють над змінами до закону про вибори, провели низку «круглих столів», при комітеті створена комісія, що готує цей законопроект до розгляду в парламенті. Треба вирішувати: чи ми йдемо назад до чіткої централізації, чи вперед до парламентсько-президентської республіки.

Інтерв'ю взяла Юліана ШЕВЧУК.

Із досьє «Голосу України»

ТИХОНОВ Віктор Миколайович. Народний депутат України першого і п'ятого скликань, голова Комітету Верховної Ради з питань державного будівництва, регіональної політики та місцевого самоврядування. Народився 1949 року на Луганщині. Закінчив Луганський машинобудівний інститут (економіст) і Луганський інститут внутрішніх справ (юрист), член Партії регіонів. На момент виборів — голова Луганської облради (з квітня 1998 р.), працював на ВО «Луганськтепловоз» (1965—1990 рр., від слюсаря до голови профкому), на партійній роботі, на керівних посадах промислових підприємств, першим заступником голови Луганської облдержадміністрації (1995—1998). Співголова Конгресу місцевих і регіональних влад України, президент Української асоціації місцевих і регіональних влад.

Ніхто не хотів... відступати

■ АНАЛІЗ. ПРОГНОЗ

Сьогодні Верховна Рада заслухає звіт міністрів закордонних справ та оборони Бориса Тарасюка і Анатолія Гриценка. Днями Прем'єр-міністр Віктор Янукович відкрито заявив, що порушуватиме питання перед главою держави про відставку Бориса Тарасюка. Натомість Віктор Ющенко, за словами його прес-секретаря, вважає, що відставка міністра закордонних справ уповільнить євроінтеграційні процеси України.

Камо грядеші, країно?

Отже, сьогодні можна стверджувати: це не війна секретаріатів Президента і уряду, фактично почалося відкрите протистояння глави держави і прем'єра. Побічним доказом цього є і указ, який визначає поведінку Віктора Януковича під час його візиту до США. Ми вже не раз писали, що суперечності між двома провідними політиками з прихованих стають явними. Ще тоді, коли Віктор Ющенко замість уряду вніс на розгляд Верховної Ради пакет «сотівських» законопроектів. Але повернімося до міністрів. Стаття 85 Конституції визначає повноваження парламенту. Зокрема, у ній йдеться і про кадрові призначення, у тому числі міністрів. Кандидатури міністрів закордонних справ та оборони вносить на затвердження на посадах Президент, решту — прем'єр. Але Верховна Рада має право звільнити з посад усіх. Однак процедуру звільнення ні в Конституції, ані в законах не прописано. Окрім того, невідомо, що робитиме парламент, коли глава держави повторно внесе кандидатури відставлених міністрів на розгляд народних обранців або залишить їх на посаді виконувати обов'язки? Тим більше, відповідно до рішення Конституційного Суду виконувати обов'язки можна до шести місяців.

Власне, проблема не в прізвищах міністрів, а в тому, що кожна зі сторін протистояння намагається трактувати положення нового Основного Закону на свою користь. Не дивно, що глава держави видав указ, за яким передбачається сформувати конституційну комісію для вдосконалення політичної реформи. А Народний Союз «Наша Україна» доручив депутатам-однопартійцям звернутися до Конституційного Суду з поданням про скасування політичної реформи і водночас запропонувати свій варіант цих змін. Так би мовити, «відповідь Чемберлену» не забарилася.

Тож у подальшому нас чекає, з одного боку, ветування тих законів, які, на думку глави держави, порушують не тільки Конституцію, а й зазіхають на повноваження Президента. З другого — можна сподіватися початку нового переговорного процесу між основними політичними гравцями. Тим більше, Голова Верховної Ради Олександр Мороз звернувся з листом до глави держави і прем'єра з пропозицією продовжити роботу «круглого столу», на якому і обговорювати найактуальніші теми розвитку країни.

Зима тривоги нашої

Натомість в економіці, схоже, нас очікують непрості часи. Той проект державного бюджету, який нині обговорюється у Верховній Раді, очікує вето глави держави. Причини такого кроку Президента лежать на поверхні. І «Голос України» у публікаціях звертав увагу на недоліки проекту головного фінансового документа країни.

Водночас у жовтні відбувся інфляційний стрибок і уповільнення темпів зростання виробництва. Так економіка зреагувала на методи адміністрування, які застосував уряд і щодо повернення податку на додану вартість, і щодо експортерів зерна. Окрім цього, з наступного року нас очікує 130 доларів за тисячу кубометрів газу і підвищення житлово-комунальних тарифів у кілька разів.

Зрозуміло, не все залежить від уряду. Однак потрібні передусім чіткі і зрозумілі правила поведінки на ринку для всіх, а не для обраних. Інакше — досягнути декларованої мети не вдасться. Отож проблем не поменшає, а навпаки — побільшає.

Власне, тому більшість громадян з тривогою очікує приходу зими.

Володимир КОРОЛЮК.

■ ОФІЦІЙНО

ПОСТАНОВА Верховної Ради України

Про Заяву Верховної Ради України «Про резолюцію Генеральної Асамблеї ООН щодо Республіки Куба»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Прийняти Заяву Верховної Ради України «Про резолюцію Генеральної Асамблеї ООН щодо Республіки Куба» (додається).

2. Направити Заяву Верховної Ради України «Про резолюцію Генеральної Асамблеї ООН щодо Республіки Куба» парламентам держав — членів ООН.

Голова Верховної Ради України О. МОРОЗ

м. Київ,
3 листопада 2006 року
№ 324-V.

ЗАЯВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про резолюцію Генеральної Асамблеї ООН щодо Республіки Куба

8 листопада 2006 року Генеральна Асамблея ООН п'ятнадцятий раз поспіль розглядатиме і голосуватиме резолюцію «Про необхідність припинення економічної, торговельної та фінансової блокади Республіки Куба, запровадженої США». Минулого року в ООН за припинення блокади висловилися 182 країни, які в такий спосіб не підтримали подібну політику щодо Куби.

Відомо, що блокада протягом 46 років завдала Кубі колосальних економічних збитків. Проте використання методів економічного тиску не виправдовує себе як засіб сучасної політики, негативно впливає на відносини третіх держав з цією країною.

Україну та Кубу пов'язують давні дружні відносини. Найпереконливішим прикладом поваги Республіки Куба до нашої країни є здійснення Кубою протягом 15 років Державної програми медичної допомоги та оздоровлення дітей, які постраждали внаслідок аварії на ЧАЕС. За період з 1990 року по 2005 рік за рахунок коштів, виділених Урядом Республіки Куба, в її медичних та оздоровчих центрах отримали кваліфіковану й ефективну медичну допомогу та пройшли курс реабілітації більше 20 тисяч українських дітей.

Таке ставлення з боку кубинської влади дістало в українському суспільстві схвальний відгук, а дії кубинських лікарів, а також усіх, хто щиро долучився до цієї гуманної акції, заслуговують на високу оцінку.

Зважаючи на те, що парламент згідно з Конституцією України відповідає за формування засад зовнішньої і внутрішньої політики, а відносини з Кубою є однією з її складових, Верховна Рада України:

заявляє про необхідність зміцнення співпраці з Кубою у сфері економіки, медицини, спорту, культурних і гуманітарних програм;

не підтримує застосування торгових, економічних та фінансових санкцій проти Куби як таких, що негативно відбиваються в першу чергу на добробуті кубинських громадян; висловлює сподівання, що аналогічної позиції дотримуватимуться парламенти інших країн — членів ООН.

м. Київ,
3 листопада 2006 року.

НОВИНИ
СЕРЕДА, 15 ЛИСТОПАДА 2006 ■ № 214 (3964)

Єврокомісія вирішила виділити Севастополю 100 мільйонів доларів на будівництво комплексу сміттєочищувальних споруд

В Ялті з січня тариф на послуги водопостачання і водовідведення для населення зросте в 1,7 разу (УНІАН)

■ У НОМЕР

Стережи ліфт

Вінниця. П'ять тисяч гривень пообіцяла міська влада кожному, хто затримає крадія ліфтового обладнання. Лише в жовтні нинішнього року злодії зупинили 48 ліфтів у багатоповерхівках обласного центру. Крадені деталі здають у пункти приймання кольорових металів, де за них платять невеликі гроші. Натомість на ремонт зіпсованих ліфтових механізмів з бюджету витрачено сто тисяч гривень, повідомив заступник міського голови Вінниці Анатолій Уздемір. За його словами, у місті нині експлуатують 1115 ліфтів, з яких 177 після нашестя злодіїв потребують капітальних ремонтів. Зупинити варварське ставлення до «перевізників» у багатоповерхівках міськвиконком сподівається за допомоги городян — рішення про винагороду за врятований ліфт доведено до них через ЗМІ міста над Бугом.

Віктор СКРИПНИК.

Водій маршрутки помер біля кабіни

Львів. На людному перетині вулиць працівники ДАІ зупинили маршрутку, яка рухалася невпевнено, не пропустила пішоходів на переході. Коли водія попросили показати документи, він поскаржився на погане самопочуття. Йому порадили висадити пасажирів і їхати в гараж. Та 53-річний водій уже нікуди не поїхав: відійшовши на крок, упав на асфальт. Лікарі зафіксували раптову смерть.

У відділі кадрів фірми-перевізника стверджують, що водій мав відмінне здоров'я, перед виїздом проходив медогляд. Як проходив — покаже службове розслідування.

Якби переповнену маршрутку вчасно не зупинили, жертв було б значно більше.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

■ ФОТОФАКТ

Фото Юрія РИЛЬЧУКА (Укрінформ).

Чернівецька область — найбагатший край на букові ліси. Сьогодні керівництво лісового господарства регіону працює над збільшенням цього багатства, стежить, щоб вирубування провадили з повною переробкою, а деревину не вивозили за межі області кругляком і напівфабрикатом.

На знімку: на лісосіці Валя Кузьминського лісництва працює Юрій Касянович.

Породіллю заразили ВІЛ. Медики не коментують

У Центральному пологовому будинку **Горлівки (Донецька область)** одній із жінок перелили плазму, заражену ВІЛ. Пацієнтка народила дитину ще в квітні, а в серпні аналіз крові донора дав позитивний результат. З'ясувалося, що плазма, взята від цього донора, вже використана для допомоги породіллі. Аналізи виявили в крові жінки вірус імунодефіциту. За попередніми даними, чоловік і дитина не заражені.

Про надзвичайний випадок стало відомо в понеділок, однак протягом усього дня отримати офіційні коментарі від медиків не вдалося. У пологовому будинку в Горлівці із журналістом спілкуватися відмовилися. В обласному управлінні охорони здоров'я пообіцяли підготувати офіційне повідомлення за кілька днів. Утім, медики визнали, що в системі заготівлі крові в області відчувався дефіцит низькотемпературних холодильників, де взята кров має зберігатися півроку і використовуватися лише після того, як повторний аналіз засвідчить «чистоту» донора. Переливати кров «з коліс» змушує і дефіцит донорів.

Виконувач обов'язків головного лікаря обласного центру лікування і профілактики СНІД Анатолій Чехов розповів «Голосу України», що зараз жінку обстежують у горлівському центрі СНІДу. За його словами, хоча в дитини діагноз і не підтвердився, вона перебуватиме під наглядом лікарів до 1,5 року. Після чого можна бути остаточно впевненим у негативному результаті. Це не перший випадок зараження ВІЛ під час переливання крові та її компонентів. Торік великий резонанс викликав факт зараження трьох новонароджених у Маріуполі, прокуратура порушила кримінальну справу.

Вл. інф.

Загинули троє гірників

Троє гірників загинули у вівторок на шахті «Вуглегірська» **(Єнакієве Донецької області)**. За попередніми даними, вранці сталося раптове загазування вентиляційного штрека на глибині 580 метрів. На небезпечній дільниці перебували п'ятеро гірників. Двох із них врятовано, трьох робітників без ознак життя виявили викликані на шахту гірничорятувальники. Причини нещасного випадку встановлюють.

Ліна КУЩ.

Щоб забезпечити якісну безоплатну медичну допомогу, МОЗу не вистачає 50 відсотків бюджету

Наступного року видатки на медицину зростуть, хоча на тлі тотального збільшення цін і тарифів це навряд чи істотно змінить ситуацію. З державної скарбниці на потреби галузі виділять 20,1 млрд. гривень (на 18,9 відсотка більше ніж цьогоріч). Ще 15,7 млрд. має надійти з місцевих бюджетів (на 20,5 відсотка більше від планових призначень 2006-го).

Фото Ігоря ТКАЧЕНКА (Укрінформ).

За словами міністра охорони здоров'я Юрія Поляченка, це приблизно половина від потреби. На брифінгу в МОЗ він оцінив роботу галузі на трійку і розповів журналістам про плани й проблеми, які доведеться розв'язувати його наступникові.

Про підвищення соціального статусу лікарів можна забути: заплановане урядом на 1 липня та 1 грудня зростання мінімальної зарплати (на 5 і 7 відсотків) та платні бюджетникам все одно не наблизить оплату праці медиків до доходів освітян чи працівників промислового сектору. У грудні 2007 року середній посадовий оклад лікаря з урахуванням усіх доплат не перевищуватиме 865 гривень, медсестри — 620. Тож не дивуйтеся, якщо матеріальний статус пацієнта їх цікавитиме більше, аніж стан його здоров'я. МОЗ вважає цілком реальним підвищити 2007 року зарплату медикам на 15 відсотків і чекає підтримки в цьому питанні від уряду і депутатів.

Як позитивну тенденцію міністр відзначив збільшення фінансування цільових медичних держпрограм. Так, на боротьбу з туберкульозом виділять 100 відсотків від потреби — 200,2 млн. гривень, на централізовану закупівлю обладнання для медзакладів — 200 мільйонів. Уперше в проекті держбюджету передбачено видатки на нові програми — «Дитячу онкологію» (38,7 млн. грн.), програму запобігання та лікування серцево-судинних і судинно-мозкових захворювань (75272,4 тис. грн.) та програму надання допомоги нефрологічним хворим (3593,8 тис. грн.).

А от у ставленні до проблеми СНІДу зрушень немає. Як відомо, через незадовільну реалізацію державної політики протидії ВІЛ Світовий банк і Глобальний фонд з боротьби зі СНІДом, туберкульозом та малярією згорнули свою допомогу Україні у цій сфері. «Турбує, що в бюджеті на наступний рік не закладено ті цифри, які ми пропонували, — каже Юрій Поляченко. — Якщо говорити про виконання вимог Світового банку і Глобального фонду, нам потрібно утричі збільшити бюджетне фінансування за програмою ВІЛ-СНІД». Відповідні пропозиції МОЗ надав уряду та профільному парламентському комітету. Окрім того, необхідно відновити діяльність колись ліквідованого «антиСНІДівського» Держкомітету.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Проти судді

Понад 200 працівників Чорноморського суднобудівного заводу влаштували пікет перед приміщенням господарського суду. Вони вимагали відсторонити від ведення справи з банкрутства підприємства суддю Горобченка. Як вважають пікетники — члени Комітету порятунку ЧСЗ, представники КПУ і блоку Н. Вітренко — цей суддя не може розглядати справу в зв'язку з тим, що раніше прийняті ним постанови були двічі скасовані Одеським апеляційним господарським судом. Люди впевнені, що суддя, рішення якого у справі скасовувалися судами вищих інстанцій, має взяти самовідвід. Оскільки самовідвід суддя не взяв, чорноморці на пікеті вимагали його відсторонення від розгляду справи за клопотанням Алчевського металургійного комбінату про призначення ліквідаційної комісії у справі про банкрутство ДАХК «ЧСЗ». До вимог чорноморців приєдналися міський голова Володимир Чайка і прокурор області.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

■ ПІДГОТОВКА ДО ЗИМИ

Батареї гріють ще не скрізь

В Одесі досі не опалюється 61 будинок, з яких 42 — в центрі міста. Про це повідомив в. о. заступника міського голови Олексій Соляник. За його словами, «тільки близько половини будинків, що залишилися без тепла, — це вина міської влади». У решті відомчих будинків, підкреслив він, батареї холодні через борги за газ. Водночас, зазначив О. Соляник, через незадовільну якість послуг від співпраці з Одеською ТЕЦ відмовилося майже 800 споживачів, **передає «Інтерфакс—Україна».**

Тим часом у Молодогвардійську, що на Луганщині, внаслідок довготривалої експлуатації стався порив трубопроводу теплопостачання. Через аварію без тепла залишилось 54 житлових будинки, в яких мешкає майже 5 тисяч чоловік, та профтехучилище. Така само біда сталась і в Ужгороді. В холодних помешканнях опинилось майже півтори тисячі чоловік, **повідомляє прес-служба МНС України**. Коли верстався номер, в обох цих містах тривали відновлювальні роботи.

А на Хмельниччині вважають, що жодна людина не повинна зустріти морози й холоди без даху над головою. Тому обласне управління соціального захисту виявляє і ставить на облік усіх безпритульних. Уже вдалося знайти 225 таких осіб. Їм запропоновано перезимувати в будинках-інтернатах. На це поки що зголосилося лише п'ятеро. Для решти бажаючих в інтернатах видається безплатне харчування, розподіляється гуманітарна допомога, **повідомляє наш власний кореспондент на Хмельниччині Ірина КОЗАК.**

■ У НОМЕР

Присягу на вірність Україні склали військовослужбовці за контрактом польового вузла зв'язку окремої бригади берегової охорони ВМС, що дислокується у Криму.

Фото Арвідаса ШЕМЕТАСА (Укрінформ).

Обстріляли потяг з дітьми

Днями на Запорізькій дитячій залізниці було обстріляно поїзд. На перегоні «Обеліск—30 років Перемоги» з лісу вискочили молодики в камуфляжній формі та масках і відкрили вогонь по вагонах. Стріляли кульками з фарбою. Пасажири, переважно діти, металися по вагонах і падали на підлогу. У двох вагонах та в кабіні машиніста вибито шибки, осколками скла травмовані машиніст потяга та юний залізничник. Нападники зникли. На місце події прибули правоохоронці й лікарі. Потерпілому хлопчикові надали допомогу й відпустили додому. Порушено кримінальну справу за фактом хуліганства, встановлено коло осіб, причетних до кримінальних дій на дитячій залізниці, а також фірму, котра надала їм відповідне спорядження.

Микола МАНЬКО.

Запоріжжя.

Справи зовнішньополітичні?

Кабінет Міністрів має подати на затвердження Президентові проект директив делегації України на заходи в рамках робочого візиту Прем'єр-міністра до США. Відповідний указ розміщено на сайті Президента України. Директиви слід подати на затвердження до 22 листопада. Указ підписано «з метою проведення цілісної зовнішньої політики в україно-американських відносинах, у зв'язку з робочим візитом Прем'єр-міністра до Сполучених Штатів Америки». Сам візит Януковича до США заплановано на 3—7 грудня 2006 року.

Цей документ на тлі дискусій про роль і місце нинішнього міністра закордонних справ Бориса Тарасюка лише підтверджує, що в нашій державі існують серйозні проблеми з «цілісною зовнішньою політикою». Днями Віктор Ющенко заявив, що розцінює заклики звільнити Тарасюка як спроби «послабити темп євроатлантичної інтеграції нашої країни» і «завдати відчутного удару по взаємодії Президента, Кабінету Міністрів та Верховної Ради в найважливіших питаннях». При цьому Президент нагадує, що за Конституцією саме він здійснює керівництво зовнішньополітичною діяльністю держави, відповідно, пропонує кандидатуру міністра закордонних справ.

Цікаво, що під час особистої зустрічі Ющенка з Януковичем долю міністра поки що не обговорювали. Так, принаймні, стверджує прем'єр. «Безумовно, не можна бути безкомпромісним. Президент несе відповідальність, ми повинні слухати один одного. Якщо Президент вважає, що міністр закордонних справ може дозволити собі зривати такі протокольні заходи, як зустріч з генсеком Ради Європи... Тому я висловив думку, що така людина не може бути на цій посаді», — заявив прем'єр.

У даній конкретній ситуації за міністра заступилося його відомство. МЗС заявило, що повідомлення про затримку Террі Девіса Тарасюком, у зв'язку з чим не відбулася зустріч генсека з Януковичем, не відповідає дійсності. Що далі? Запитання риторичне?

Прем'єр-міністр України відкидає припущення про те, що він формує в уряді альтернативний Кабмін за допомогою Костянтина Грищенка й Анатолія Зленка. При цьому він нагадує, що уряд відповідно до нової конституції несе відповідальність за реалізацію основ зовнішньої політики. «І ми ніколи не протиставлятимемо щось МЗС. МЗС і радники мають працювати разом».

■ ФОТОФАКТ

Днями активісти товариства захисту тварин у Гельсінкі (Фінляндія) провели акцію «Хутро — вбивця».

Фото Лехтікува/Укрінформ.

Пошуки результатів не дали

Десяту добу в Кіровоградській області тривають пошуки зниклих рибалок. Троє мешканців Донецька щезли поблизу села Куцеволівки Онуфріївського району в акваторії Дніпродзержинського водосховища.

5 листопада близько одинадцятої години вони відплили з турбази «Дніпро» рибалити на моторному човні «казанка» і досі не повернулися. Того само дня за вісім кілометрів від турбази місцеві мешканці знайшли напівзатоплений човен з поламаним веслом, а ще за три кілометри ехолот. Доля самих рибалок лишається невідомою. Їхніми розшуками займаються працівники МНС, водолазно-рятувальні підрозділи Кіровоградської, Полтавської та Дніпропетровської областей, задіяні військова техніка та гелікоптер. Зважаючи на безрезультатність пошуків, Головне управління МНС у Кіровоградській області звернулося по допомогу до населення і попрохало повідомляти за телефоном «01» про кожне знайдене неопізнане тіло, **повідомляє наш власний кореспондент на Кіровоградщині Олег БОНДАР.**

Водночас тривають пошуки двох рибалок на Київському водосховищі. Відомо, що минулої неділі вони подалися рибалити на моторному човні в районі села Страхолісся Іванківського району, що на Київщині, і не повернулися. Окрім працівників МНС, до пошуків залучили співробітників МВС та місцевих рибалок. На момент, коли верстався номер, інформація про результати не надходила.

Продукти можуть подешевшати

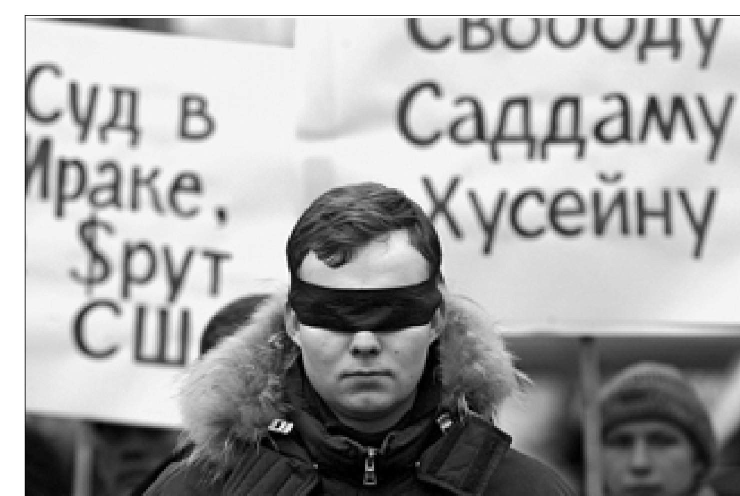
У зв'язку зі здешевленням пально-мастильних матеріалів голова Луганської облдержадміністрації зажадав від керівників підприємств області й зниження рівня чинних торговельних надбавок на продукти харчування. Це насамперед стосується таких базових підприємств харчової галузі, як ВАТ «Коровай», ВАТ «Луганськмлин», ЗАТ «Луганський м'ясокомбінат», ЗАТ «Агротон» і асоціація «Луганськмолпром». Крім того, економісти підраховують вплив вартості пально-мастильних матеріалів на тарифи з утримання житла. Такий аналіз буде зроблено окремо по кожному району і місту, після чого органи місцевого самоврядування одержать рекомендації з формування житлово-комунальних тарифів.

Алла АНТІПОВА.

Луганська область.

Жовто-блакитний мітинг на захист Саддама Хусейна

Біля посольства Іраку в Москві пройшов пікет (на знімку) на захист Саддама Хусейна. Імена і політична приналежність організаторів пікету зберігалися в таємниці, але це був секрет Полішинеля: з тексту анонса виразно стирчали вуха Молодіжного союзу ЛДПР. Під'їхавши до посольства на партійному жовто-блакитному автобусі, 15 пікетників розгорнули реквізит, установили мікрофон з колонками і порадили нечисленним телевізійникам набратися терпіння.

На плакатах пікетників було написано: «Стратити не можна, помилувати», «Свободу Саддаму Хусейну», «Припинити судовий тероризм», «Правозахисники, ви ДЕ?». Троє юнаків старшого комсомольського віку з зав'язаними очима сіли верхи на відра, обмотавши шию туалетним папером, і зображували суддів багдадського трибуналу. За п'ять хвилин третя, через 55 хвилин після оголошеного часу початку пікету, до посольства підрулив скромний автомобіль, з якого вийшов заступник Голови Державної Думи Володимир Жириновський з охоронцем, зустрінутий оплесками пікетників і партійної преси.

Віце-спікер промовляв 17 хвилин. Почав із того, що країна (Ірак) окупована і справедливий суд неможливий. Ніхто не поважає нинішнього президента Талабані і депутатів, обраних під дулами автоматів. Саддама Хусейна карають за те, що він перейняв формат радянського режиму — одна партія, потужний КДБ і орієнтація на Москву. Він не знав, що Радянський Союз не вічний, що КПРС прогнила, що незабаром прийдуть Горбачов і Єльцин.

Але Володимир Вольфович не втратив оптимізму. За його прогнозами, Саддам Хусейн ще довго буде в'язнем, у крайньому разі його стратять за 2 дні до президентських виборів у США, щоб забезпечити перемогу кандидата-республіканця, у найближчі 2 роки екс-президент Іраку залишиться цілим і неушкодженим. Вислухавши промову вождя, пікетники згорнули плакати, пірнули в партійний автобус і подалися геть. Вольфович на той час уже поїхав, не удостоївши пресу інтерв'ю, на яке, зрештою, ніхто і не претендував.

Фото БТА/Укрінформ.

Із Стокгольма — у Жашків

Перше в Україні представництво відомої шведської компанії «Ведерстад» відкрито у райцентрі Жашків, що на Черкащині. Нове підприємство спеціалізуватиметься на виробництві, ремонті та продажу сільськогосподарської грунтообробної техніки. За словами президента компанії Крістіана Старка, свої інвестиції у маленьке містечко він вклав не випадково. Жашків розташований на перехресті найважливіших дорожніх артерій центру України, тому своїй фірмі він пророкує розвиток і процвітання. Задоволені відкриттям нових виробництв і жашківчани, адже з'явилися «свіжі» робочі місця і додаткове джерело поповнення місцевого бюджету.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Цього разу мусульман образили свої

Звістка про заборону молитися на робочому місці співробітникам національного авіаперевізника Марокко «Royal Air Maroc» (Королівські Авіалінії Марокко) вмить облетіла національні ЗМІ і викликала неабиякий резонанс у мусульманському суспільстві. Окрім такого нетипового явища для мусульманської країни, як обмеження прав віруючих, неочікуваним було ще й авторство «антирелігійної» заборони саме цієї авіакомпанії. У Марокко не просто ширяться чутки, а вже ні для кого й не секрет, що безпосередню причетність до «Royal Air Maroc», на що вказує і сама назва компанії, має король Марокко Мохамед Шостий, який водночас є і покровителем віруючих у королівстві.

На поширення шокуючої новини уряд Марокко негайно відреагував, заперечивши твердження ЗМІ стосовно подібної заборони Королівських Авіаліній Марокко. «Ніхто не має повноважень приймати такі рішення у Марокко, де Іслам — це офіційна державна віра», — категорично спростував твердження ЗМІ міністр комунікації і речник уряду Марокко Набіль Бенабделлах у четвер, 10 листопада, під час медіа-брифінгу. Він також додав, що спеціально обладнані кімнати для молитов є не лише у головних офісах національного авіаперевізника, але й у всіх її дочірніх компаніях, а також в аеропортах. Насамкінець Набіль Бенабделлах наголосив, що кожен має поважати такі молитовні кімнати, адже вони надані для виконання релігійних обов`язків.

Керівництву національної авіакомпанії Марокко нерідко закидають порушення прав своїх підлеглих, зокрема, експлуатацію і надмірні терміни неоплачуваного стажування молоді. Цього ж разу релігійний інцидент «Royal Air Maroc» буде вичерпано промовою від імені уряду країни.

Альбіна КРАСНОДЕМСЬКА.

■ СВІТ КОРОТКО

ГРУЗІЯ—РОСІЯ

Тбілісі «напоумить» Москву?

Голова грузинського парламенту Ніно Бурджанадзе заявила, що має намір використати трибуну Міжпарламентської асамблеї СНД для порушення питання про «політичний і економічний тиск Росії на Грузію». Одним зі способів «напоумити» Москву залишається право Тбілісі накласти вето на вступ РФ у СОТ. Раніше ця погроза була викликана планами «Газпрому» підвищити вдвічі ціну на газ, зараз же це означає, що мають бути припинені пересування вантажів через Абхазію і Південну Осетію.

Нагадаємо, що Тбілісі не визнає вибори президента і референдум про незалежність Південної Осетії. США, НАТО, Рада Європи відмовилися прийняти результати референдуму. Росія ж референдум підтримала.

ПАКИСТАН

Поліція релігійних звичаїв

У північно-західній прикордонній провінції Пакистану вводиться мусульманська поліція талібського зразка. Відповідно до нового закону, поліція забороняти́ме «спільну появу» в громадських місцях чоловіка і жінки, «не зв'язаних родинними узами», стежитиме за тим, щоб усі правили мусульманські молитви — намази — у визначений час, заборонятиме будь-яку торгівлю під час п'ятничного намазу тощо. Прийняття закону було ініційовано альянсом шести провідних релігійних партій.

США

З мерів — у президенти

Колишній мер Нью-Йорка Рудольф Джуліані зважує свої шанси на президентських виборах 2008 року. Республіканець подав документи на реєстрацію дослідницького комітету з можливої участі в кампанії. Джуліані здобув широку популярність у США на хвилі трагедії 11 вересня 2001 року, виявивши мужність, оперативність і енергійність у критичній ситуації. Колишній мер Нью-Йорка — не перший можливий кандидат на президентські вибори від Республіканської партії. Сенатор Арізони Джон Маккейн зареєстрував подібний громадський комітет минулого тижня.

ІЗРАЇЛЬ

Обвинуватять у розпусті

Судовий розгляд за обвинуваченням президента Ізраїлю Моше Кацава почнеться не пізніше березня 2007 року. При цьому його обвинуватять не в зґвалтуванні, а в розпусних діях із застосуванням сили і забороненого інтимного зв'язку за обопільної згоди. Протягом місяця юридичний радник уряду Мені Мазуз прийме рішення про передачу справи в суд. Раніше він радив Кацаву скласти повноваження хоча б на час слідства, але той відмовився, вважаючи себе цілком невинним.

СЕЛО
СЕРЕДА, 15 ЛИСТОПАДА 2006 ■ № 214 (3964)

Пільги зі сплати ПДВ для сільгосптоваровиробників продовжено до 1 січня 2008 року

Президент України готовий сприяти скасуванню рішення про обмеження вивезення зерна, якщо воно перешкоджатиме вступу нашої країни до СОТ *(«АПК-Інформ»)*

■ ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

За самовільне захоплення землі — шість років за гратами

Парламент має намір запровадити кримінальну відповідальність за самозахоплення землі, тобто за використання земельної ділянки до виникнення права власності чи права користування нею, а саме — до встановлення її меж у натурі, одержання документа, що посвідчує право на неї, та до його державної реєстрації.

Якщо відбудуться зміни на законодавчому полі, «самозахопник» може отримати до шести років позбавлення волі. Перспектива почала чітко вимальовуватися після прийняття Верховною Радою в першому читанні законопроекту про внесення змін до Кримінального і Кримінально-процесуального кодексів України стосовно відповідальності за самовільне захоплення земельної ділянки.

Зокрема, якщо такі дії завдали значної шкоди підприємствам, установам, організаціям або окремим громадянам, пропонується карати «обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на строк до шести років».

Нині санкції до «самозахопників» не такі жорсткі. **За самовільне зайняття земельної ділянки встановлена адміністративна відповідальність. До людини може бути застосовано штраф від одного до десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (17—170 грн.), а до посадової особи — від восьми до п'ятнадцяти таких мінімумів (136—255 грн.)**

Управи на самовільних захоплювачів — практично ніякої. Розмір штрафу не залежить від того, скільки і якої землі захоплено: кілька квадратних метрів чи десятки гектарів. Практично не враховуються обставини, за яких вчинено порушення. Немає навіть коефіцієнтів, що збільшували б розмір штрафу за захоплення землі в заповіднику або курортній зоні, навіть якщо це Південний берег Криму. Грошове стягнення з порушників не залежить і від ринкової вартості захопленої ділянки. До того ж адміністративні покарання надто мізерні. Тож, приміром, можна спокійнісінько сплатити 170 гривень штрафу і... надалі користуватися самозахопленою ділянкою. Бо згідно з чинним законодавством повторно притягувати особу до адміністративної відповідальності за одне й те саме правопорушення протягом року не правомірно. Отже, знову оштрафувати «загарбника» можна хіба що через рік. І це, незважаючи на те, що сама ділянка її незаконному власнику, ймовірно, приносить значно більші прибутки.

Щоправда, можна передати справу до прокуратури. Але **правовий механізм примусового звільнення самовільно зайнятої ділянки за рішенням Феміди досить складний, тому органи виконавчої влади та місцевого самоврядування не завжди користуються правом звертатися до суду. Особливо коли йдеться про дрібні ділянки**. Крім того, як з'ясувалося, Держземінспекція не може сама виступати позивачем у суді. Як і не має права призупиняти діяльність підприємств на самовільно захопленій землі.

Тут є дуже важливий і політичний аспект. Оскільки порушуються права землевласника, виникає конфлікт інтересів між тими, хто володіє землею на законних підставах, і тими, хто цю земельну ділянку захопив. І нерідко, враховуючи, що закон не діє, ми спостерігаємо конфлікти, в тому числі міжетнічні, бізнесові...

Водночас у Законі України «Про державний контроль за використанням та охороною земель» не виписані чітко поняття «самовільне зайняття земельної ділянки» та «використання земельної ділянки без правовстановлюючих документів». Це не одне й те саме. Адже у другому випадку людина, яка отримала, приміром, наділ у спадок і переоформлює документи на себе, фактично прирівнюється до самозахопника.

Отже, реалізація пропонованих змін, вважають фахівці-землевпорядники, сприятиме посиленню боротьби з порушеннями земельного законодавства.

Проте у таких законодавчих ініціатив є й опоненти. Народний депутат Рефат Чубаров вважає, що за цими нібито пристойними намірами приховується бажання закріпити нинішнє вже розібрані незаконно по всій Україні землі. А проти всіх тих, хто потребує землі хоча б для власного облаштування, будуть застосовані ті жорсткі норми, які й пропонується прийняти в законі.

Головне науково-експертне управління Верховної Ради у своєму висновку також пропонувало законопроект відхилити, мотивуючи таку позицію наступним чином: «Кримінальну відповідальність, яку загалом не слід розглядати як панацею від усіх суспільних проблем, можна було б встановити в окремій статті КК України лише за самовільне захоплення земельних ділянок, розташованих у заповідниках, на територіях й об'єктах природно-заповідного фонду, а так само за самовільне захоплення земельних ділянок розміром, скажімо, понад один гектар. Передбачати ж її за самовільне використання невеличких (5—6 соток) ділянок занедбаних земель, з яких годуються сім'ї, які, можливо, не мають жодного іншого доходу, на наш погляд, аморально (нагадаємо, що бідність в Україні ще не подолана)».

Валерій ДРУЖЕНКО.

У пошуках грошей та вологи

■ РЕАЛІЇ

За п'ятнадцять років на Миколаївщині вчетверо зменшилися площі зрошувальних земель. Значно погіршився їх технічний стан. Як результат — скорочення виробництва сільгосппродукції на землях, що поливаються, майже у п'ять разів. Ці факти оприлюднено на нещодавній сесії обласної ради під час розгляду обласної програми підтримки розвитку зрошуваного землеробства до 2010 року.

Враховуючи те, що Миколаївщина розташована в посушливому південному степу, для зменшення негативного впливу кліматичних умов тут свого часу побудували зрошувальні системи на площі 194 тисячі гектарів. Унаслідок реформування агросектору зрошувані землі з колективної та державної власності перейшли в приватну. Кількість власників та орендарів збільшилася з 214 у 1990 році до 16 тисяч у 2006-му. Це створило проблему в збереженні технологічної цілісності меліоративних систем та ускладнило їх експлуатацію.

70 відсотків зрошуваних земель не поливаються через розукомплектування, незадовільний технічний стан внутрішньогосподарських систем і відсутність дощувальних машин. Тому багато нарікань висловили депутати-аграрники на адресу органів внутрішніх справ. Адже причина пошкодження меліоративного обладнання — масові крадіжки.

Втім, як зазначив заступник начальника обласного УМВС Артур Войтенко, не все під силу міліції. Нинішнього року до органів внутрішніх справ надійшло 65 повідомлень про розкрадання зрошувальних систем. Найбільш постраждалі — Березнегуватський, Єланецький та Снігурівський райони. Але тільки за 17 фактами порушено кримінальні справи, і лише дві з них дійшли до суду. З інших у порушенні кримінальних справ відмовлено. Через... неможливість встановити власників майна. Адже колишні господарі від нього вже відмовилися, а до комунальної власності майно ще не прийнято.

Ще одна причина — невизначеність статусу конкретних меліоративних мереж. Для того, щоб порушити кримінальну справу, до суду слід надати довідку за більш як десятьма показниками. Зокрема, вказати балансову вартість, першоджерела, на підставі яких системи прийняті у власність тощо. Зібрати такі відомості сьогодні досить проблематично. Тому буває, що навіть коли всі меліоративні системи передано до комунальної власності, суд не дає погодження до притягнення винних осіб до кримінальної відповідальності. Такий факт зафіксовано в Березнегуватському районі.

Програма підтримки зрошуваного землеробства, яку прийняли на обласній сесії, передбачає повернути під полив 90 тисяч гектарів. Планують також збільшити площі краплинного зрошення, придбати дощувальні машини, реконструювати зрошувальні системи та поліпшити екологічний стан земель. Обласний бюджет готовий виділити на ці заходи 23 мільйони гривень до 2010 року. Загальна потреба у коштах становить 346 мільйонів. Депутати сподіваються на державний бюджет та власні кошти сільгоспвиробників.

Олена НІКОЛАЄВА.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

■ 19 ЛИСТОПАДА — ДЕНЬ ПРАЦІВНИКІВ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

Ціни на зерно нового врожаю

Перший заступник голови Комітету Верховної Ради з питань аграрної політики та земельних відносин Віктор СЛАУТА (на знімку), який свого часу очолював профільне міністерство, стверджує: на селі не все так райдужно. Щороку аграріям після зернозбирання доводиться вирощене тяжкою працею продавати собі на збиток. Притримати збіжжя і в такий спосіб дочекатися прийнятної ціни можуть далеко не в кожному господарстві. Адже гроші аграріям потрібні саме в серпні-вересні — на підготовку ґрунту під посів озимини, збирання пізніх культур. Зазвичай, що більше отримали збіжжя, то менше за нього можуть виручити. Чимало господарств одразу після жнив віддавали продовольчу пшеницю задешево — по 500 — 550 гривень за тонну.

— Невже наш сільгоспвиробник, — каже Віктор Слаута, — не заслуговує на те, щоб хоча б за два місяці до збирання його зорієнтували, якою буде ціна. Ми заздримо американському, німецькому, французькому, італійському фермеру, який за рік знає, скільки коштуватиме кукурудза, скільки — ячмінь, пшениця, і він на своїй землі вибирає, як і з чим підійти до посівної кампанії на наступний рік. У нас живуть — а ціни не знають ні на що. Звідси і зловживання. Я розумію виробника, йому треба реалізувати зібране, щоб продовжувати комплекс сільгоспробіт, він збуватиме зерно і за 200, і за 300 гривень за тонну. А ще коли керівник агропідприємства нечистий на руку і якщо йому під столом конверт дають, то він і матір рідну продасть.

— Ви були міністром агрополітики. Чи наше головне аграрне відомство знає, скільки вирощується і збирається зерна в цій країні?

— Якщо немає криміналу. Тут двояке запитання. Коли є приховані площі — то це кримінал. Можливо, якийсь відсоток є. А якщо спиратися на статистичні дані, які підписуються головним бухгалтером, керівником, здаються в управління статистики, де опрацьовуються, узагальнюються, якщо орієнтуватися на ці площі культур в структурі посівів, то професіонали спокійно за місяць до збирання, приміром, ранніх зернових чи пізніх культур з похибкою 1 — 2 центнери визначать врожайність і валове виробництво зерна. Хіба що якийсь катаклізм: як, бува, пшениця за тиждень від спеки «стікає» чи якийсь шкідник знищив збіжжя у полі. Коли я був міністром, спрогнозували 44 мільйони тонн зерна у бункерній вазі. І зібрали. Тож чимало дивувався, що міністерство агрополітики навесні заявило: очікується найвищий за 15 років урожай. Який же він найвищий?! У 2005-му теж розповідали, що буде найбільший вал — чи не 45 мільйонів тонн. Тоді заледве 38 мільйонів натягнули. Як кажуть, з кукурудзяною бадилиною. Виходить, граються керівники в міністерстві, завищуючи очікуваний вал.

Рекордний урожай — а у вересні ще збирали колососі. Не втоплю, що діється. Ситуація така: лічити треба те зерно, що в коморі. Це народна мудрість.

— Зараз часто можна почути, що фінансова підтримка села — марна трата ресурсів. Що наче в прірву — розкрадається дорогою посередниками і до села не доходить.

— Крали за царя, за Столипіна крали, крали батраки в пана і палили його... Крали і, мабуть, красти муть. Але ж без підтримки поля заростатимуть бур'янами, уже заростають. Херсонщина заросла, на Миколаївщині погано, Одещина послабила сильно свої позиції. Це ж степ, пшениці! Таке враження, що за село в політичних баталіях узагалі забули. Думаю, в землю все одно треба вкладати — є механізм, а той, хто поцупив, нехай відповідає перед законом. Знаємо з діда-прадіда: наперед виробника треба зорієнтувати, перед посівною дати йому ресурс, а ми кажемо: вам за озимі заплатимо. І тягнули, вирішували, чи КРУ, чи не КРУ контролюватиме. Затягнули, пшеницю косять, а з людьми не розрахувалися за посіяні в 2005 році озимі. Так, коли дають гроші з бюджету постскриптум, виробник навряд чи забезпечить дотримання технології, бо в нього немає коштів. Як-небудь посіяв, як-небудь зібрав, а ми йому за це ще й гроші бюджетні через півроку даємо — це просто спалення коштів. Навіть якщо село отримує субсидії наперед, і то критикують за неефективність... Міністерство має відстежувати, щоб кошти ефективно використовувалися. Так, є випадки, коли не туди потрапляють, є зловживання. Коли дають постскриптум — за що гроші? А, за озимі... Якщо вони вже скошені, обмолочені — це маразм. Такого не повинно бути.

— Торік реалізовано 13 мільйонів тонн зерна за кордон. Чи не могли б ви сказати, скільки через податки — ПДВ, податок на прибуток — заробила держава, продаючи працю селян?

— Мабуть, заробила, бо досі скаржаться зернотрейдери, що їм ПДВ у повному обсязі не повернули. Точною цифрою я не володію. Але Україна приречена продавати зерно. Якщо понад 40 мільйонів тонн зібрали, а роки такі бувають, — то мало не третину доводиться вивозити. Скоротити обсяги виробництва в жодному разі не можна, бо це робочі місця, та й зовнішньоторговельний баланс держави треба чимось забезпечувати. А якщо світова ціна, припустимо, 160 доларів за тонну, то товаровиробнику треба допомагати в плані зниження затрат на виробництво. Якщо матеріально-технічні ресурси були, як цього року, захмарні, для посіву тієї самої пшениці. Зрозуміло, селянин повинен дати пшеницю нижче світової ціни, бо інакше зернотрейдери не повезуть її за кордон, то виробнику треба давати можливість заробляти — хоч 30 відсотків, щоб був рівень рентабельності.

За наукою, інтервенції і експорт — два надійні способи регулювання ринку зерна. Експорт знімає тиск на ринок «зайвого» збіжжя передусім в регіонах, близьких до портів. А з інтервенціями проблема — вони запізнюються... Та й багато селян не привчені працювати

Шляхи бурякові незбагненні

■ ПІДСУМКИ

Нинішня осінь була на руку буряківникам: врожай на славу — збирай та радій. Адже для більшості господарств бурякові жнива — це фінішний фінансовий акорд, цукрові гроші годуватимуть всю зиму і забезпечуватимуть посівну.

Однак, що ближче до того заповітного цукру в часі, то далі до нього у просторі. Вантажівки з коренями наганяють шалені кілометражі обласними дорогами. Ситуація, коли практично кожен район мав свою цукроварню, давно минула. Натомість тиха війна підприємців за сировинні зони набуває дедалі більшого масштабу. Та й не дивно. Область замість колишніх 150 тисяч сіє лише майже 50 тисяч гектарів цукрових. За доброго врожаю має півтора мільйона тонн сировини.

Але тільки один Теофіпольський цукровий у разі максимального завантаження може переробити 600 тисяч тонн. Таку саму потужність має і його ближнє — Городоцький цукровий. Останній, правда, давно не радує такими обсягами. Та все одно, а що переробляти решті восьми підприємствам, котрі працювали нинішнього сезону?

На Волочиському цукровому заводі, приміром, наводять таку статистику: торік виробничники вклали 20 мільйонів гривень у структурні агропідрозділи своєї фірми і ще п'ять мільйонів — в інші господарства, які обіцяли бути вірними партнерами. А в першій декаді жовтня, коли цукрове виробництво саме в розпалі, на завод надійшло від останніх лише чотири тисячі тонн буряків.

Завод знайшов вихід із ситуації, перебувши майже сто тисяч тонн буряку із сусідньої області. Наступного року готовий сам виростити для себе цих сто тисяч тонн, але при цьому жодної копійки не вкладати в ненадійні господарства. Можна не сумніватись, не отримавши насіннєвих, бензинових та добривних кредитів багато з них самі так і не засіють свої поля. А від цього буряковий клин в області не стане більшим.

Не треба більше, варто краще — чується сьогодні у багатьох владних кабінетах. Мовляв, області цілком вистачає і того цукру, що є тепер. А нинішній сезон взагалі приніс несподівані сюрпризи — проблеми зі збутом і дешеву ціну на цукор. Складається враження, що край взагалі готовий працювати лише для того, щоб себе прогодувати. А те, що буряки і цукор — це ще й робота для тисяч селян, наче взагалі не береться до уваги. Бо й справді, хто тепер зважатиме на жінку із сапкою, коли є сучасні технології і техніка, які дають змогу збирати по 600 центнерів з гектара практично без затрат ручної праці.

Не можна не згадати тут слова знаного у краї аграрія, керівника Летавського господарства, що у Чемеровецькому районі, Михайла Шаповала: цукровий буряк для селянина — це одна із найважливіших складових його заробітку, так було, є і залишатиметься надалі. Недаремно його господарство за всі роки ні на гектар не зменшило площ посівів цієї культури. Тепер у летавчан з'явилася можливість механізувати процес догляду та вирощування. Однак свідомо керівник залишає близько 40 відсотків площ для ручного обробітку. І це лише для того, щоб його село не страждало від безробіття.

Цікаву історію розповідають у Дунаєвецькому районі. Кажуть, кілька років тому один підприємець завіз в село насіння кормового буряку, обіцяючи небувалий врожай. Але коли той підріс, стало зрозуміло, що пройдисвіт обманув людей, бо замість кормових дав солодкі корені. Пересівати їх було вже запізно, отож вимушено люди зібрали врожай цукрового буряку. А восени отримали цукор, гроші, жом для худоби. Тож наступного року вже не питали про кормові, а сіяли тільки цукрові буряки. За кілька років приватні господарства району почали давати до тридцяти тисяч тонн сировини.

І вигідні, і корисні, але такі проблемні. Восени тільки й роїться в голові: кому завезти на переробку, де не продешевити, як зразу забрати гроші й цукор?

Якби за вантажівкою замість нитки Аріадни йшла біла цукрова цівочка, то обласні дороги були б вкриті суцільним шаром солодких кристалів. Приміром, із Теофіпольського району, де діє найпотужніший завод, близько 25 тисяч тонн сировини завезли у Старокостянтинівський район, 15 тисяч — на Клембівський цукрозавод, і навіть в обласний центр, до якого добра сотня кілометрів, спромоглися поставляти сировину.

Бурякова міграція повним ходом іде із сусідньою Тернопільською областю. Звідти на Хмельниччину доставлено до 200 тисяч тонн коренів. Та водночас і на тамтешні заводи вивозилась подільська сировина. Але всі рекорди в заплутуванні слідів побив Наркевицький цукрозавод. Кажуть, для нього 380 тонн буряків привезли аж з... Чернігівської області.

Нині вже багато хто зрозуміли, що буряк — це не просто важка праця, а ще й заробіток. Уже цієї осені мешканці селища Макове, що в Дунаєвецькому районі, перекрили автотрасу на Чернівці, щоб не дати власникові місцевого цукрозаводу порізати підприємство на металобрухт. Тільки після того, як збурилась громада, вирішила сказати своє слово і влада. Буквально за лічені дні знайшли нового власника, котрий пообіцяв і завод зберегти, і навколишні поля вже навесні засіяти буряком. А виробничники готові на перших порах взагалі працювати безплатно лише для того, щоб відновити виробництво.

Життя й справді поступово розставляє всі акценти на свої місця: буряк — це вигідно, цукор — це гроші, завод — це робота. Дивує інше, чому так болісно дається розуміння цих істин. Чому треба було втратити половину цукрових заводів краю, щоб нарешті все це зрозуміти. Чому стало можливим зменшення бурякових ланів в області втричі? Чому в буквальному розумінні золотоносна галузь залишилась поза державною увагою?

Запитань набагато більше, ніж відповідей. Чи не в їх пошуках блукають вантажівки із сировиною дорогами краю? У спостерігача на узбіччі складається враження: що більше автопробіг, то далі цукор і гроші.

Незбагненними залишаються шляхи буряків, як і туманними цукрові цілі та непорахованими солодкі прибутки.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

Фото Галини КВІТКИ.

■ СИТУАЦІЯ

Без електрики

Уже другий тиждень залишається без струму сільська рада в селі Глинськ Калинівського району на Вінниччині. Не працює комп'ютер. Необхідні довідки виписуємо від руки, каже сільський голова Антоніна Подрєза. Тепер рано темніє, що також створює незручності в роботі.

Енергетики Калинівського підприємства районних електромереж опломбували лічильник за борги. За їхніми даними, сума заборгованості становить понад дві тисячі гривень. Сільський голова, у свою чергу, стверджує, що у даний час за показниками лічильника, встановленого у сільраді, заборгованості немає. А борги, про які твердять енергетики, виникли за попередній період. До них нинішній голова не причетна, бо обрана на цю посаду в квітні.

Коли А. Подрєза проаналізувала причини, через які нині сільраді, як кажуть, зробили «темну», то з'ясувала, що винуватцем у цій ситуації є місцевий сільгоспкооператив «Родина». Він не розраховується із сільрадою за отримане тепло (котельня перебуває на балансі сільради, тепло у приміщення подається з використанням струму). «У нас нема навіть договору на забезпечення теплом приміщення кооперативу «Родина», — уточнює сільський голова. — Сільгосппідприємство відмовляється від його укладання».

У приміщенні, де міститься контора кооперативу, розташовано і магазин приватного підприємця. Він також опалюється від сільрадівської котельні, але розраховується з кооперативом «Родина». Сільський голова каже, якщо у такому разі проплатити заборговану суму бюджетними коштами, то це буде відвертим порушенням чинного законодавства — сільрада не має права платити за послуги приватних структур. Це можна було б зробити за рахунок коштів від оренди сільгоспкооперативом земель резерву і запасу, або невитребуваних паїв. Однак жодної гривні від використання «Родиною» названих земель сільрада не отримала.

Коментар голови Калинівської районної ради Анатолія Нагребецького:

— У Глинську справді складна ситуація. Виникла вона через непорозуміння між сільським головою і керівником тамтешнього сільгоспкооперативу. Від електрики і від опалення були від'єднані і дитсадок, і школа. В останній день канікул туди виїздив голова райдержадміністрації і лише після того вдалося відновити опалення. А як так сталося, що сільраду відключили від струму, а в конторі кооперативу є світло, з'ясовуватимемо. Адже вони знаходяться в одному приміщенні. Щодо несплати за оренду земель, то, на жаль, це неподинокий випадок. Про це треба письмово повідомляти і органи влади, і прокуратуру.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

мінливі, наче велика політика

на ринку самотужки, не у всіх є значні обсяги зерна, щоб самостійно пропонувати його державі. Часто в регіонах є підготовані місцевою владою фірми — селянам рекомендують здавати зерно саме їм, втрачаючи значно у ціні через відсутність вибору.

— Експортери не покидають зерновий бізнес, то, певно, заробляють...

— Дрібні зернотрейдери зараз великих грошей не отримують. Лідери, які 200 — 300, а то й 400 тисяч тонн відправляють на експорт за сезон, — це фірма вже заробляє. А то: продав 10 тисяч тонн? — І що в тебе? — А нічого: або урвав, або пролетів, не покрив навіть затрат. Гроші експортерів — це великі гроші, але з низькою прибутковістю. Там маржа — вона така вже щільна, що не до жиру. Звісно, дивлячись, куди йде експорт, який контракт, може бути 3—5 доларів на тонні.

Є й певні ризики. Експортний контракт — ціни фіксуються заздалегідь, навіть якщо піднялися, мусиш продавати собі у збиток, інакше згинеш від штрафів.

— На світовому зерновому ринку торгують держави. Наша країна теж намагалася виставити «Хліб України» як державного зернотрейдера. Чи має це перспективи?

— Має. Закон про державну підтримку сільського господарства передбачає чимало преференцій для агросектору. Цей закон потрібен. Не може агросектор спокійно жити — там ПДВ нам намагаються зняти, там якийсь податок вирвали... На якихось указиках і постановах село жевріє. Зробили закон, який увібрав у себе й оподаткування, й бюджетну підтримку, й інтервенції, й страхування. Уперше була запроваджена норма про страхування — і державна страхова компанія повинна бути створена, і недержавні страхові кошти залучалися. І мінімальні та максимальні ціни мають бути виписані, окреслено, на які культури. Тепер його смикають. Пишуть папірці, а мінімальні ціни під час масового збирання не діють. Державний Аграрний фонд створювався для цього. Може, й трирічний запас треба закупити, через Агрофонд держава була б гравцем і на внутрішньому ринку хліба, і на світовому. А так — знову сокиру на вівцю. Ми ж повернулися практично до бартеру. Коли ресурсів не купиш і фінансів немає, а сіяти треба, знову починається як колись, після розвалу Союзу: солярку тобі дали, ті, хто її має, поле опечатали, зерно навіть без твого відома на свої елеватори вивозять. Це вже крах. Найстрашніше — невизначеність: немає чіткості у перспективі.

— Активне вивезення за кордон зерна заважає розвитку тваринництва? Тобто, якщо істотно обмежити експорт збіжжя, чи будуть дешеві корми і багато свиней?

— Одвічне питання. Займатися тваринництвом — закупівельна ціна бачите яка? «Злетіла» на свиней до 6 — 7 гривень за кілограм живої ваги. Щоправда, і на ринках дещо впала ціна на м'ясо — ніби нормально. Так селянин же не виживає, дорізає корову. Новий виток пішов «розвитку» тваринництва: вирізають навіть дійне поголів'я, і дядько в тому числі вирізає.

Ринки потрібні. Росія закрила імпорт з України продукції тваринництва. Пирятинський завод, що на Полтавщині, коли відновив експорт продукції до РФ, кажу, дорогий, ти ж давай молокоздавальникам ту ціну, яка була до запровадження ембарго. А він мені: поїхав у Ростов, де були основні покупці молочної продукції заводу, а там уже литовці. І мені кажуть: «Тепер твоя вартість — мінус 15 відсотків». Втратив ринок, потім його повернули, а нішу вже зайняли. То як прибалти «люблять» Росію, ще більше, ніж ми, але вони намагаються утриматися на російському ринку. Шостий флот посилає Америка туди, де з ринком у них погано. Вони й нечистому продаватимуть свою продукцію, тільки були б ці ринки. Ми спокійно розгубили російський ринок, де вийшли до 150 тисяч тонн сирів на рік, мали перспективи подальшого нарощування темпів у себе в країні м'ясної і молочної промисловості і самі собі завдали удар нижче пояса недолугою політикою, дурною. Та розмовляйте ви про чорноморські маяки, а не лізьте в м'ясо і молоко. Літав на переговори: для шести українських молочних підприємств кордон відкрили, а на ринку нішу зайняли вже інші. Тваринництвом зараз займатися треба, але ж не дуже вигідно.

Закон про підтримку аграрного сектору розраховувався якраз на те, щоб виробник знав, що хоча б п'ять років держава отаку політику буде проводити, отакі будуть підходи.

— Якою, на вашу думку, має бути система оподаткування в АПК?

— Вважаю, що єдиний податок повинен діяти ще років три. Треба визначитися, що подивитися на зростання цін на всі матеріально-технічні ресурси... Усе прогнозується. Конкретне господарство подивитися, що воно в змозі: щоб і виробництво розвивалося, і податки сплачувалися.

Аграрний сектор у 2004 році отримав на розвиток виробництва близько 3 мільярдів гривень, а повернув до бюджету 7,1 мільярда. У нас схема — виробник на землі та фермі плюс переробник — прибуткова. Нехай сільгоспвиробник мінімально до бюджету щось дав, переробник — більше, і торгівля платить. Але, загалом, агропромисловий комплекс повернув до бюджету дві ціни...

Ми — законодавці й урядовці — повинні зробити так, щоб оцей виробник в рослинництві й тваринництві міг сам визначитися, на які культури, напрями робити ставки. Не треба нам за нього постійно бідкатися.

— Уже не один рік влада замислюється: «Як підняти АПК з колін?». Піднімає-піднімає, а воно не піднімається. А й справді, як це зробити?

— Колись на лозунгах писали: «Продовольча програма — справа всенародна». Одному аграрному міністерству цей вузол не розв'язати. Бо треба, щоб зарплати, пенсії росли, щоб отой пересічний громадянин з'їдав не 30 кілограмів м'яса за рік, а хоча б як у 1990-му — 60. Хоча що таке 60 кілограмів? Це навіть не медично обґрунтована норма. У прибалтів уже 80 ще в 90-ті роки їли, а в Америці — всі 120. Навіть якщо Україні вийти на 60 кілограмів м'яса на душу населення, то на 46 мільйонів, що нас залишилося, — майже 3 мільйони тонн. Це страшна цифра. Це треба пахати, пахати і пахати. Досягти кілограмових приростів — потрібно тваринницькі комплекси поголів'ям наповнити, щоб українця по-нормальному нагодувати м'ясом.

Те саме і з молоком. Його треба на рік випивати 370 — 400 літрів, а ми — 280. Треба давати робочі місця, пенсії і піднімати рівень добробуту, щоб людина в магазині не ходила, не облизувалася біля ковбаси і молочної продукції. Якби українець стільки з'їдав — мали б і здоров'я нації, і кошти, які йшли б в аграрний сектор. Треба покладати відповідальність не лише на АПК.

А так — експлуатуватимемо свої чорноземи і годуватимемо Саудівську Аравію — верблюдів ячменем... А головна проблема — нагодувати українську людину... Треба активно взятися за вирішення тих питань, які заважають нормальному функціонуванню ланцюга виробництво—переробник—споживач. Колись було модно казати: від поля до прилавка. Ось на цю ситуацію нам треба подивитися. В торгівлі — більшенш, хоча сервіс «шкутильгає». Треба працювати. І оплата, і тримаються працівники. Дивимося — переробники. Ідуть інновації. І більшість інновацій вкладаються в переробку. Вже дивіться, які привабливі вітчизняні товари — ми їх купуємо. Вже і там більшменш. Опускаємось нижче — лан і людина на ньому. Погано. Полю самому погано — мало ресурсів даємо. Де є чіткість, наука, обґрунтованість, господарства мають зернових по 70 центнерів з гектара і більше. І людина на цьому полі — в тракторі, на фермі. І соціальна сфера, оплата, не оті, що на 25-му місці серед галузей народного господарства, а гідні. У цьому ряду та ланочка, над якою нам треба попрацювати.

Галина КВІТКА.

У Запорізькій області виявлено конвертаційний центр, через який було легалізовано понад 50 мільйонів гривень

Вимоги Киргизії до України для підписання протоколу про доступ на ринки товарів і послуг не зовсім відповідають вимогам СОТ, заявляє Міністерство закордонних справ України

■ ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

Чи замінять долари брата?

Хочу одразу застерегти автора листа Афанасія Тимофійовича К. з Рівного, що проблему щодо, на його думку, спірної квартири має вирішувати суд. Тож чоловік вчинив правильно, звернувшись туди. Якщо вас не влаштовує рішення місцевого суду, ви маєте право оскаржувати його у судах вищої інстанції, що вам раджу зробити, тобто використати всі можливості, даровані українським законодавством.

Мене ж, як журналіста, хвилює моральний аспект проблеми, порушеної рівнянином у листі. Адже йдеться про судову тяжбу між рідними людьми — матір`ю і дочкою, сестрою-тіткою та рідним братом і племінниками, людьми, які, здавалося б, повинні бути опорою одне для одного в цьому непростому і жорстокому світі. У нормальних сім`ях так і є: слабшого підтримує сильніший. Але, на жаль, не у випадку, про який пише у своєму листі Афанасій Тимофійович К.

Я далека від думки, що в людини, яка затіяла весь цей скандал, а за ним і судову тяжбу (маю на увазі рідну сестру пана Афанасія Зою), після цієї публікації прокинеться совість, і вона намагатиметься владнати стосунки з ріднею, замислиться над тим, що з її вини залишились на вулиці її рідний племінник Олег з дружиною (обоє, між іншим, інваліди) та двоє їхніх дітей. Зараз усі четверо зареєстровані в притулку для людей, які не мають постійного місця проживання, що по вулиці Дубенській у Рівному. Але, можливо, ця публікація змусить інших замислитись над тим, що треба берегти, плекати родинні стосунки. І ніякі квадратні метри й долари, вторговані за них, не варті того, щоб рідні по крові люди тріпали одне одному нерви по судах. Утім, це моя особиста думка і життєва позиція. Свого часу, коли померли мої батьки, в нас із сестрою проблем з поділом спадщини не було: виходили з того, що для батьків ми були однаково дорогі. Адже, як кажуть у народі, якого пальця не вріж — однаково боляче...

...Випадок, про який розповідає пан Афанасій, наводить на думку, що не такі вже й дурні «капіталісти», коли пишуть заповіти. У таких випадках рідко коли виникають спори. 84-річна Віра Яківна К. (на жаль, уже небіжчиця), як людина малограмотна, про це не знала. Доживала собі віку в своїй однокімнатній квартирі. В останні роки, коли не могла сама себе доглянути, робив це син Афанасій та члени його сім`ї. Вони й поховали стареньку. На жаль, мати залишила по собі незавершену справу, яка й привела її нащадків у суди, не дає їм спокійно спати. І практично зробила ворогами рідних сестру і брата. Але Віра Яківна залишила по собі відеоматеріали, в яких підтверджує свою останню волю: щоб її квартира залишилась онукові Віктору, синові Афанасія, якому незадовго до своєї смерті і продала її за символічну ціну. Вона обгрунтовувала своє рішення так: мовляв, син Афанасій та його сім`я у гіршому матеріальному становищі, та й саме він, а не донька, доглядають її.

Розбрат між дітьми за мамину квартиру почався ще за життя Віри Яківни. Коли старенька у 2000 році вирішила через товарну біржу продати, хоч і за символічну ціну, свою квартиру онукові, вона не знайшла будинкової книги. Довелося виготовляти дублікат. І вже згодом з`ясувалось, що квартира Віри Яківни — уже ніби й не належить їй, що вона нібито подарувала її доньці Зої, яка є її власницею з 1996 року. Старенька обурювалась, що вона квартири Зої не дарувала, що донька скористалася з її неграмотності та свого службового становища (працювала в установі, причетній до приватизації житла).

Віра Яківна пішла шукати правди до суду. Але, схоже, її аргументи не переконали суддю, і він прийняв рішення, за яким квартира Віри Яківни залишилась за її донькою. Хоча чисто з житейської логіки: скажімо, я сьогодні подарувала квартиру, а завтра можу й передумати. Але суддя мислив інакше... А невдовзі Віра Яківна померла, так і не зумівши повернути свою квартиру. Донька на мамин похорон так і не прийшла...

Після смерті Віри Яківни, яка залишила по собі відеосвідчення, «відсуджувати» її квартиру, де жили онук Віктор (він був одночасно опікуном свого брата Олега, інваліда) та сім`я з чотирьох людей другого внука Олега, взявся Афанасій Тимофійович — син Віри Яківни і батько Віктора та Олега. Але поки що малограмотному чоловікові це не вдається. Тим часом пані Зоя продала мамину квартиру. Нові господарі прийшли з міліцією і виселили сім`ю Олега.

— Тоді нікого не було у квартирі, все це робилось без нас, — розповідає Афанасій Тимофійович. — Коли чужі люди виносили речі, вони, звісно, не переймалися, щоб їх не пошкодити. Отож меблі, на які ми заощаджували роками, не придатні для користування. До того ж, пропали гроші, деякі речі. Одне слово, завдано великих матеріальних збитків, які нашій сім`ї з більш ніж скромними достатками надолужити неможливо. Ми поскаржились у міліцію. А там справу то закривають, то знов порушують. Ми вже звернулись зі скаргою щодо цього в прокуратуру Рівненської області. Сподіваємось, що нам хоч у цьому допоможуть розібратись, і винуватці відшкодують нам збитки.

Зрештою, це тема для іншої публікації. Тим часом виселений Олег з дружиною (обоє інваліди) та їхні діти стали практично бомжами — ночують, де доведеться. Їх навіть усією сім`єю «прикомандирували» до притулку для бездомних, але там можна жити лише певний час. А далі де прихилити голову інвалідам та їхнім двом дітям? Адже купити навіть найскромніший дах над головою їм не по кишені.

Цікаво, як споглядає пані Зоя за тим, що її племінник-інвалід з маленькими дітками залишився практично на вулиці? Чи ж замінили її долари, вторговані за мамину квартиру, щирі стосунки з донедавна рідними людьми? Але про це ми навряд чи дізнаємось, бо ж пані Зоя заявила, що в неї немає ні матері, ні брата.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

Клієнт у заручниках

Доки надавачі послуг кивають один на одного в пошуках крайнього, споживач потерпає від «сервісу»

■ БОЛИТЬ!

Учасник бойових дій, інвалід війни I групи Гаврило Степанович Гуцол перемогу зустрів у Берліні. Його груди прикрашають 18 нагород, серед яких і ордени Червоної Зірки та Великої Вітчизняної війни. Сьогодні сивочолий ветеран у розгубленості: як це так, ми не шкодували свого молодого життя, а нині до нас, старих, нікому нема діла. Фашистів подолали, а чиновників здолати не під силу.

Ось уже місяць в оселі самотнього чоловіка немає води. А все через те, що енергетики заходилися міняти в селі Степанівка електроопори. Встановлюючи нового стовпа біля двору Гуцола, пошкодили водовід та телефонну лінію. Опору поставили в іншому місці, а вода текла вулицею кілька днів. Щоб запобігти цьому, служба міськводоканалу пригнала екскаватора, розрила водогін та й «відрізала» подвір'я Гаврила Степановича від основної мережі. А величезна яма коло двору так і залишилася незасипаною. Купа грунту перекрила ворота гаража, і ветеран не може виїхати нікуди на своєму інвалідному авто. Після кількох звернень Гуцола телефон запрацював — сяк-так з'єднали провід зв'язківці, он, стирчить тепер у ямі, показує Гаврило Степанович.

А от води так і немає. Вже місяць оббиває пороги інвалід, а чиновники, в особі енергетиків та водоканалу, розводять руками.

— В «Обленерго» кажуть, що вода — то питання водоканалу,— - розповідає ветеран, — а у водоканалі: енергетики пошкодили, хай заплатять нам за ремонтні роботи, інакше нічого не робитимемо.

Звертався Гуцол і до сільради, але зазначені установи не підпорядковані сільській громаді, каже степанівський сільський голова Лідія Гончаренко:

— Єдиний шлях — знайти благодійника, щоб власним коштом допоміг самотньому пенсіонерові вийти з тієї ситуації. Сільський голова саме й шукає такого. Утім, у місцевої ради є й свої запитання до енергетиків. Заходилися міняти стовпи, а органу самоврядування — ані слова. Хіба важко хоча б попередити? Наче добру справу почали, але зновтаки — з недоробками. От встановили трансформатора, об'єкт, можна сказати, підвищеної техногенної уваги. А стоїть на якихось ненадійних підмостках, що можуть у будь-який момент завалитися. До всього — село залишилося без вуличного освітлення, бо ті ліхтарі, що громада купувала та встановлювала спільним коштом, сиротливо висять тепер на старих опорах із обірваними дротами. Доріжку проклали сільчани, так енергетики (це ж треба!) просто посередині стовпа поставили. Тепер велосипедистові чи матусі з дитячим візком не проїхати, треба на розбите узбіччя звертати. То хіба це по-господарськи, бідкаються сільські депутати.

Отож і ходить ветеран війни, інвалід I групи Гаврило Гуцол по воду з кухлем до сусідів. Доки?..

Алла БРУСИЛОВА.

На знімку автора: Гаврило Гуцол: «А води немає!»

Підмітають...

Рибаківка, за теперішніми мірками, курорт незавидний. Зате дешевий. І для тих, кому «хоч не пишно, аби затишно» відпочинок тут — за щастя. 14 років поспіль на базі відпочинку «Побутовець» відпочиває скромний люд, іменований «працівниками ЖКГ і побутового обслуговування населення». Двірники, електрики, сантехники... Загалом, категорії дуже малозабезпечених громадян. У наступному році відпочинку їм буде ніде. Так розпорядилося управління житлово-комунального господарства облдержадміністрації, у веденні якого знаходиться база.

Трохи історії з географією. «Побутовець» будували на початку 70-х, як тоді було прийнято, «методом народного будівництва». Дотепер сюди приїжджають відпочивати люди, що заклали по цеглинці в основу бази і які по праву вважають її своєю. Добротний двоповерховий будинок розташован у самому центрі курортної зони. Навколо — накопичення барів, магазинчиків, палаток. Однак зусиллями дирекції тут удалося зберегти затишок, чистоту і порядок. Усе ремонтується, фарбується й обновляється вчасно. В міру сил і засобів.

Піклується про збереження бази для своїх працівників і обласна організація профспілки. Саме через настійну вимогу профспілки працівників ЖКГ і побутового обслуговування в 2004 році база не пішла з молотка, як бажало того управління ЖКГ, а була виключена зі списку об'єктів, що підлягають приватизації. Таке рішення прийняла облрада минулого скликання. Підтримав його і колишній керівник області. Оренду продовжили до 10 вересня 2005 року.

Термін вийшов, і обласна організація профспілки (орендар) звернулася в облраду, облдержадміністрацію й в управління ЖКГ (орендодавець) із проханням про продовження договору. Власник (управління ЖКГ) відмовив. Але за профспілку вступилися депутати облради і у березні нинішнього року дали добро на оренду. В червні профспілка знову звертається з проханням в облдержадміністрацію, щоб все-таки укласти договір оренди на користування базою відпочинку «Побутовець» для оздоровлення працівників ЖКГ і побутового обслуговування населення.

Відповіді з облдержадміністрації довелося чекати близько чотирьох місяців (!). Але в ній про оренду не сказано жодного слова. Тоді рішення про те, щоб рекомендувати облдержадміністрації передати базу відпочинку в користування профспілці терміном на п'ять років, приймає депутатська комісія після попереднього вивчення питання на місці. Черговий лист із черговим благанням — укласти договір платної оренди терміном на п'ять років — пише профспілка «рідному» управлінню.

Начальник управління реагує на лист своєрідно. Утім, як і належить тому, хто, будучи у влади, вирішує, кого продати, кого помилувати. Лист облорганізації профспілки разом з рішенням депутатської комісії він проігнорував і підготував наказ про передачу бази відпочинку «Побутовець» на баланс підприємству «Агрофірма «Зелене господарство».

Можна припустити, що керувався чиновник винятково добрими намірами, вирішивши, — відпочинок садівників важливіший відпочинку двірників. Але річ у тім, що в «Зеленого господарства» була колись своя база «Платан». Її приватизували й успішно продали з аукціону. Не потрібно бути провидцем, щоб припустити, — на «Побутовець» чекає така сама доля.

Про географію згадувалося не випадково. Місце розташування бази відпочинку «Побутовець» — спокуса для бізнесмена. Хочеш — готель будуй, хочеш — черговий бар відкривай. Мало що нафантазувати можна. Єдина нереальна фантазія — про те, що майбутній власник побажає оздоровляти у новому пансіонаті, приміром, тих самих сумнозвісних двірників, електриків, сантехників, садівників.

А тільки цього року на «Побутовці» відпочили майже 800 чоловік, у тому числі 230 дітей.

— Сюди приїжджають багатодітні, малозабезпечені родини, які місяцями не одержують мізерну зарплату, — говорить голова обласної організації профспілки працівників ЖКГ Світлана Начинова. — На жаль, працівники наших галузей не мають можливості не тільки поїхати в Крим, але і на місцеві курорти. Не можуть вони забезпечити і повноцінний відпочинок дітей. Нинішнім літом усього 99 дітей працівників галузі побували в дитячих таборах. Єдина можливість для них — відпочинок у Рибаківці.

На тлі цієї не одиничної ситуації бравурні висловлення керівників області про розквіт курортів ентузіазму не викликають. Так, десь вибудовуються розкішні готелі з шикарними апартаментами, день у яких коштує річної зарплати двірника. Малий і середній бізнес успішно налагодив на узбережжі торгівлю пиріжками і мідіями. Усе це вкупі поповнює районний і обласний бюджет. Чудово! Тільки от куди подітися влітку маленькому скромному громадянину, гаманець якого не тягне на гідний курорт? Хіба що зі шланга ЖЕКівського ополоскатися та обмахнутися віником.

Олена ІВАШКО.

Миколаївська область.

Переселені, евакуйовані, депортовані

Хто підкреслить потрібне слово?

Чи можна вийти з глухого кута? Так, якщо розвернутися на 180 градусів. Озирнутися б назад, в історію. Роздивитися б довкола: що змінилося, поки ти гіпнотизував глухі стіни.

Минуло вже більш як 60 років відтоді, як 800 тисяч українців стали вигнанцями. Велике переселення розпочалося 1944 року. Друга світова війна наближалася до завершення. Змінювалася структура Європи. З'явилася ідея створення однотипності території і населення. По один бік — тільки поляки, по інший — тільки українці. І з'ясувалося, що тоталітарній державі дуже легко перемістити сотні тисяч людей на сотні тисяч кілометрів. 150 тисяч переселилися в глиб Польщі. Решта — у Велику Україну. Так перекроювалася карта Європи. Тоді це називалося «евакуацією». Сьогодні... це все ще називається евакуацією, бо Україна (на відміну від Польщі) досі офіційно не визнала переселенців депортованими.

«Не пригадую, який то був день, але добре пам'ятаю, що то був останній день мого дитинства на рідній землі, — згадує Помайда, «евакуйований» із села Кречків. — Польські жовніри вигнали нас з хати. Не дали навіть хліб з печі витягти. Батькові дозволили взяти дві корови і що на плечах може втримати». «Нам наказали протягом десяти хвилин зібратися і виїхати, — пригадує мешканець села Стебенець Онишко. — Що могли взяти на підводу — взяли. Решту залишили. Батько тягнув підводу, а ми підпихали, бо коня в нас украли».

Щоправда, були сім'ї, які перебиралися на схід добровільно: їм обіцяли землі, компенсацію за втрачене майно... Але коли люди зрозуміли різницю між обіцянками і реальністю, то почали повертатися додому. Переселення загальмувало. Ось тоді, 1947 року, і відбулася операція «Вісла». Останні депортовані прибули в Україну 1951 року.

Наших співвітчизників виселяли так само брутально, як і кримських татар. «Їм давали кілька годин на збори. Скільки людина могла вивезти на підводі? Хату не вивезе, свиню не вивезе, корову не вивезе», — розповідає народний депутат Геннадій Удовенко. У Верховній Раді попереднього скликання він очолював Комітет з прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин. «Єдине, що комітету і мені особисто вдалося зробити, — провести виїзне засідання у Львові, на яке запросили лідерів громадських організацій, що виникли в середовищі українських переселенців. Кілька разів намагалися організувати парламентські слухання. Проте не дійшли навіть до погоджувальної ради. Ліві партії бойкотують це питання. Вони вважають, що була не депортація, а добровільна евакуація. Крім того, одні вимагають тільки статус жертви депортації, інші — ще й компенсації за втрачене майно. А спричинить великі фінансові видатки. Ось і виходить: говоримо про депортованих кримських татар, інші національні меншини, а про депортованих українців — ні».

Нині провести подібні парламентські слухання запропонував Віктор Таран-Терен, заступник голови вищезгаданого комітету. «Найближчим часом парламентських слухань стосовно депортованих не буде... Я знаю, що Кабмін готує якийсь законопроект, але поки що його не бачив».

Такий законопроект справді існує. Щоправда, чи дійде він до парламенту і коли — невідомо. Бо, скажімо, аналогічний, підготовлений Кабміном кілька років тому, було відкликано з формулюванням — «спірний». Цього разу законопроект писали політкоректно. А слово «депортовані» навіть не потрапило до назви «Про визначення статусу етнічних українців, виселених з території Польщі у 1944-46, 48 та 51 роках». Проте Ольга Яковлева, головний спеціаліст Міністерства юстиції, яка безпосередньо бере участь у підготовці законопроекту, роз'яснила: статус депортованих переселенцям таки буде надано. А ось про відшкодування збитків у законопроекті не йдеться. Це зроблено, щоб документ мав шанс на затвердження у Верховній Раді. В Мін'юсті запевнили, що законодавчий акт про компенсацію буде, але трохи пізніше. Можливо, за зразок візьмуть польський закон «Про використання права на компенсацію майна, залишеного поза сучасним кордоном Республіки Польща», затверджений улітку 2005 року обома палатами парламенту. До речі, без бурхливих дискусій і спроб назвати депортованих з України поляків «добровільними переселенцями».

Проте ті, кого насамперед стосується законопроект, себто самі депортовані, переконані, що про відшкодування говорити треба вже зараз, не чекаючи того часу, коли відшкодовувати не буде кому.

«Сам факт появи цього документа ми оцінюємо дуже позитивно, бо чекали на нього не один рік, — заявив Володимир Середа, голова об'єднання товариств депортованих українців «Закерзоння». — Але в проекті закону зовсім не конкретизовано питання про відшкодування матеріальних і моральних збитків. Там є таке речення: особи, які були переселені, мають право на відшкодування. Зрозуміло, в кожній країні, якщо людині завдано збитків, вона має право на компенсацію. Ми запропонували Мін'юсту вивчити аналогічний польський закон, де детально розписано все, що стосується компенсації за залишене майно поза межами Республіки Польща. До речі, хочу зауважити, що ми не маємо жодних фінансових претензій до РП. Так само, як польські репатріанти за польським законом не висуватимуть майнових претензій до України, Білорусі чи Литви. І ще одне зауваження: згідно з законопроектом за нами зберігаються пільги, які мають учасники війни. Бо ми ними і є. Водночас пропонується вилучити із чинного закону про статус ветеранів і гарантії їх соціального захисту позицію, за якою фактично ми цей статус отримали. Отаке протиріччя».

Голова всеукраїнського товариства «Лемківщина» Олександр Венгринович вважає, що слід порушувати питання не тільки про матеріальну, а й про моральну шкоду. «Етногрупа лемків — на межі виживання. На Лемківщині з нас не залишилося майже нікого, тільки ті, що лежать у могилах. Депортація, операція «Вісла» розкидала лемків по всьому світу. Без державної допомоги ми не зможемо відродити традиції і культуру. Крім того, ми вимагаємо, щоб нам дозволили їздити на батьківщину без візи. Там залишилися могили наших рідних. Ми, вже немолоді люди, випрошуємо візи, їдемо як прочани, стоїмо по кілька годин на кордоні. А скоро ж Польща приєднається до Шенгенської угоди».

Микола Онуфрійчук, голова волинського обласного товариства «Холмщина» також вважає, що законопроект недосконалий. Зокрема, товариство пропонує вказати в законопроекті, що з разі смерті депортованих право на відшкодування переходить до їх спадкоємців. Микола Онуфрійчук переконаний, що не можна забувати і духовні втрати. «Ми жили там не двадцять років. То — автохтонні українські землі від літописних часів. Наших предків називали волинянами, або бужанами, або дулібами... Родини було розірвано. Люди досі шукають один одного. Ми втратили свої храми. Могили, цвинтарі — все поруйновано. Не зберігаються наші пам'ятні місця. Голова Центральної Ради, видатний вчений Михайло Грушевський народився в Холмі. Донедавна його будинок стояв обдертий. Тільки нещодавно нам вдалося встановити меморіальну дошку. Довелося писати багато листів... Там поховано Данила Галицького. Адже колись Холм був столицею Галицько-Волинського князівства. Ту державу визнавала Європа... Його поховали в підземеллі собору Пресвятої діви Марії. Тепер на цьому місці костел. Де поділося поховання — невідомо».

Окрім того, товариство хотіло б, аби статус депортованих надали й українцям, які ще до 1944 року, рятуючись від антиукраїнського терору, репресій, самостійно перебралися з Польщі на територію УРСР. Вони теж втратили і свій край, і своє майно, а нині не мають навіть пільг учасників війни...

Люди ще залишилися, живі свідки нашої історії. Вони втратили дідизну, втратили майно, але не втратили віри в справедливість. Поховати цю віру може тільки держава. Що ж, так сталося, що їхні діди і прадіди лежать в уже чужій землі. Але діти й онуки ростуть тут.

Наталя ФІЛІПЧУК.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Готуються до самооборони

Громадські організації Луганщини закликали мешканців регіону брати участь в акції «Цивільна самооборона». Отже, кожен з луганчан зможе висловити протест проти підвищення тарифів на комунальні послуги. Серед висунутих умов учасники акції пропонують провести незалежний аудит обґрунтованості нових тарифів за участю представників громадськості, а також інвентаризацію стану кожного житлового будинку. Крім того, у рахунок квартплати пропонується заносити витрати мешканців на ремонт квартири, заміну комунікацій і встановлення лічильників. Потрібно також впровадження енергозберігаючих технологій, скасування рішення Луганського міськвиконкому про заборону на встановлення автономних котлів. Ініціатори акції закликають населення платити за старими тарифами доти, доки влада не почне розв'язувати названі проблеми.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Комунальники «загубили»... сантехніку

Представники управлінь СБУ та з боротьби з економічною злочинністю і депутати міськради Дніпродзержинська «розсекретили» два покинуті склади з тоннами дефіцитного обладнання. Сантехнічні комплекти, труби, запірна арматура та засувки внутрішньобудинкових систем опалення належали колишньому державному підприємству «Придніпровське житлово-комунальне об'єднання», повідомив начальник управління ЖКГ Дніпродзержинської міськради Ігор Минаєв.

Два роки тому підприємство збанкрутувало. Але під передачі до комунальної власності міста цілісного господарського комплексу (будівлі, техніка для обслуговування 570 будинків житлового фонду колишнього мікрорайону Придніпровського хімзаводу) склади з обладнанням керівництво ПЖКО не включило до переліку майна, приховавши документацію. Міська влада ініціювала процес передачі знайдених матеріалів до управління ЖКГ, а правоохоронці визначають авторів і винуватців беззаконня.

Михайло СКОРИК.

Дніпродзержинськ.

«Квіти життя» і букети хвороб

■ **АКЦІЇ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»**

Що старші діти, то менше серед них здорових. Тим часом санаторії для лікування дітей використовуються не сповна. Чому? Це з'ясовували учасники «круглого столу», проведеного «Голосом України» у Донецькій області.

Одна санаторна путівка на 80 дітей

Мріючи про майбутнє дитини, батьки хочуть, щоб їхній син чи донька були здоровими. Однак нині здорова дитина — швидше виняток, ніж норма. Часто це — цілий букет хвороб. І хоч би які зусилля і гроші витрачалися на лікування, вони будуть марними, якщо із системи випадає одна ланка — санаторно-курортне лікування дітей і підлітків.

Архівні документи свідчать, що можливості солоного озера Ріпного у Слов'янську використовували для лікування дітей із захворюваннями шкіри ще в 40-х роках XIX століття. У післяреволюційні двадцяті роки XX століття тут був створений великий дитячий санаторій для лікування поліомієліту і кісткового туберкульозу. Навряд чи держава після першої світової війни була багатшою. Але те, що ставлення до повноцінного санаторного оздоровлення дітей було іншим, ніж нині, — безперечно.

Красномовною ілюстрацією реалій наших днів стало звернення до редакції колективу санаторію «Святі гори» у Святогірську. «В нашому місті діяли три санаторії: два — кардіологічного профілю і один — із захворювань органів дихання, — йдеться в листі, підписи під яким поставили 176 працівників. — Зараз залишився тільки один — «Святі гори». За останній рік кількість ліжок скоротилася із 500 до 300 і продовжує скорочуватися. У зв'язку із цим виникає загроза ліквідації санаторію і розпродажу його по частинах, по корпусах. Колектив звертається із проханням зберегти наш заклад як єдине ціле. В іншому разі Донбас позбудеться унікальної оздоровниці для дорослих і дітей, а 300 співробітників — робочих місць. Для багатьох із нас це — глухий кут, моральна і навіть фізична смерть». Для читачів пояснимо: у «Святих горах» кілька років тому було створено спеціалізоване відділення матері і дитини на 180 місць. Однак цієї весни його можливості залишилися незадіяними.

Стан і проблеми санаторно-курортного оздоровлення підростаючого покоління ми запросили обговорити фахівців під час «круглого столу», проведеного у санаторно-курортному реабілітаційному центрі «Словкурорт». 20 років тому тут було відновлено дитячу службу. За цей час понад 27 тисяч дітей поліпшили своє здоров'я. В 1998 році відкрито Український центр реабілітації підлітків, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

Загалом у Донецькій області десять дитячих санаторіїв, де курс лікування проходять вісім тисяч дітей на рік. Крім того, обласне управління охорони здоров'я отримує путівки ще до 19 закладів, розташованих в інших областях України. Таку можливість мають 2—2,5 тисячі дітей на рік. Цього надзвичайно мало. Адже дітей віком до 17 років на Донеччині близько 800 тисяч, із них лише інвалідів 13 тисяч. Тобто в середньому одна санаторна путівка припадає на 80 дітей.

«Готові звернутися навіть до діаспори...»

Віктор Піляєв, головний лікар санаторію «Донбас»:

— Дитяча служба курорту, яка сконцентрована в нашому санаторії, працює у кількох напрямах. Перший — це міська програма оздоровлення, другий — обласна програма реабілітаційного санаторно-курортного лікування репродуктивного здоров'я підлітків і третій — реабілітаційне лікування дітей-«чорнобильців» (державна програма). Є приклади, коли ми працюємо напряму із підприємствами — вони купують путівки для дітей своїх робітників. Вигода очевидна: мама менше ходить на лікарняний, менше витрат на лікування із державного бюджету, в сім'ї панує спокійна атмосфера.

Водночас невирішених проблем достатньо. Насамперед виникають питання про терміни оздоровлення. Потрібно щонайменше три тижні, щоб організм відчув віддачу. Так закладено фізіологічно, і природу обдурити важко. Тим часом державна програма із оздоровлення «чорнобильців» — це 18-денний курс. Цього вочевидь недостатньо. А ось для програм, які фінансуються із місцевого бюджету, встановлено фізіологічно обгрунтовані терміни оздоровлення.

Інша проблема — сезонність перебування дітей у санаторії. Оздоровлення, зазвичай, припадає на літо. Хоча, з медичної точки зору, це не найоптимальніший термін. Загострення хвороби відбувається здебільшого навесні і влітку. І варто не чекати цього загострення, а провести профілактичне лікування. Тоді буде результат.

Можливості цілорічного оздоровлення дітей стримує відсутність у санаторії школи. Власне, школа є, але вона закрита і потребує капітального ремонту.

Надія Кушакова, голова депутатської комісії із охорони здоров'я та соціального захисту Слов'янської міської ради:

— Якщо цю школу відремонтувати, там можуть цілорічно навчатися діти — пацієнти санаторію. У нас чудові зали лікувальної фізкультури, тож юні спортсмени могли би відновлюватися після травм. Гадаю, в тій програмі, яку депутатський корпус готує для отримання статусу міста-курорту, цей рядок повинен бути одним із перших. Звичайно, міський бюджет не витримає капітального ремонту. Ми повинні просити державу, шукати позабюджетні кошти. Готові звернутися навіть до діаспори, адже ця школа завжди була українською, із гарними традиціями. На курорті настільки великі резерви для оздоровлення дітей, що ми не маємо права не використовувати їх на державному рівні.

За підрахунками депутатів, ремонт школи обійдеться в 1—1,5 мільйона гривень. У ній могли б одночасно навчатися 350 учнів. Вкладені кошти — це здоров'я нації. Непоганий приклад показує міська влада Слов'янська, де за рахунок місцевого бюджету ось уже третій рік оздоровлюють на Словкурорті школярів.

Сергій Оковитий, головний лікар дитячої лікарні Слов'янська:

— За два роки ми виділили із місцевого бюджету по 50 тисяч гривень. Під час першого заїзду оздоровили 180 дітей. Причому оформлення на лікування взяли на себе медичні працівники шкіл, батьків для цього не відволікали від роботи. Автобус забирав дітей із школи, вони проходили в санаторії всі необхідні процедури і поверталися назад. Наступного року ми враховували і харчування для маленьких пацієнтів. На 2006—2007 роки фінансування програми збільшили до 100 тисяч гривень. Крім дітей, які оздоровлюються за курсовками, додали групу для стаціонарного перебування. Наступного року плануємо групи перебування матерів із дітьми — якщо, приміром, це дитина із обмеженими можливостями пересування.

Завдяки такій ініціативі здоров'я змогли набратися юні пацієнти із захворюваннями опорно-рухового апарату, ті, що часто і довго хворіють, із лор-патологією, неврологічними, гінекологічними захворюваннями, а також «чорнобильці». У Слов'янську вважають, що практику санаторно-курортного оздоровлення за рахунок місцевого бюджету могли б запровадити і сусідні Краматорськ, Красний Лиман, Костянтинівка, Дружківка. Медичні працівники Словкурорту готові взяти на себе вирішення організаційних питань.

За сплеском народжуваності — спад?

Ще один аспект здоров'я підростаючого покоління красномовно змалював генеральний директор санаторно-курортного реабілітаційного центру «Словкурорт» Віктор Яковленко:

— Через 10—15 років на Україну чекає страшна демографічна ситуація. Так, керівництво держави зробило кроки, щоб підтримати матерів. Але теперішній невеликий сплеск народжуваності спостерігається за рахунок покоління 1980-х. Зовсім скоро йому на зміну прийде покоління 90-х, і там набагато менше дівчаток здорових фізично. Потрібна державна програма із оздоровлення підростаючого покоління. Хто буде заробляти старим пенсію, хто народжуватиме дітей? «Словкурорт» має все необхідне: лікувальну базу, досвідчені кадри, великий досвід. Ми готові приймати дівчаток і заряджати їх здоров'ям.

За даними, які **оприлюднила Марина Сергієнко, виконувачка обов'язків головного позаштатного дитячого гінеколога управління охорони здоров'я Донецької обласної держадміністрації,** профогляди свідчать: кожна третя дівчинка в області має патологію репродуктивної системи. Якщо говорити про дівчаток 15—17 років, тобто тих, які стануть матерями уже завтра, то тут ситуація ще більш невтішна: патологію репродуктивної системи фіксують у двох із трьох обстежених.

— Абсолютно здорових серед підлітків лише 6,3 відсотка, — зазначила М. Сергієнко. — За останні 20 років ця цифра скоротилася в чотири рази. 75 відсотків підлітків мають хронічні патології. У рідкісних випадках ми зустрічаємося із одним захворюванням. Зазвичай це цілий букет, ушкодження від однієї до трьох систем.

Щороку служба дитячої гінекології в області розширюється: вже діють 29 кабінетів і відділення на 50 ліжок у регіональному центрі охорони материнства і дитинства. Медики наполягають на створенні «замкненого кола»: щоб дітей не лише обстежували і лікували, а й оздоровлювали в санаторії. Така можливість для дівчаток з'явилася лише два роки тому. І лікування вже принесло перші позитивні результати.

Магічне слово «тендер»

Без нього не обходиться жодна розмова із головними лікарями санаторіїв. Теоретично на конкурсних засадах повинні обиратися кращі лікувальні заклади. В реальності система тендерних закупівель путівок до санаторіїв викликає чимало нарікань з боку і медиків, і пацієнтів.

Петро Писаренко, головний лікар санаторію «Святі гори»:

— У нас є спеціалізоване відділення для матері і дитини. Ми подавали документи на участь у тендері на початку року. Але нам відмовили. Корпус простоює. Точніше, ми частково використовуємо його для оздоровлення дорослих. А наші діти із мамами отримують путівки в оздоровниці за 600—800 кілометрів. І часто відмовляються — через складну дорогу. В обласному відділенні Фонду соціального страхування таких путівок наприкінці травня накопичилося на 5 мільйонів — і дитячих, і дорослих. На жаль, під час тендерів не враховуються досвід, лікувальна база, а вирішальним чинником стає ціна. Але ж у нас для дітей справді створені найкращі умови!

Зайвим доказом цього є той факт, що взимку у «Святих горах» приймали дітей із Алчевська, де трапилася аварія на тепломережі. Спочатку в санаторії очікували на 250 гостей, привезли 390. Тоді для дітей справді обирали кращі оздоровниці, які були здатні в короткий термін мобілізуватися, прийняти потерпілих і створити для них комфортні умови у тридцятиградусні морози. Щоправда, оздоровниця досі не отримала із держбюджету гроші за проживання вивезених із Алчевська дітей і дорослих. І цей борг також лягає тягарем на санаторій.

— Не можна всерйоз брати до уваги ті заклади, які були профілакторіями або турбазами, а потім раптом стали санаторіями, — наголошує на іншому аспекті проблеми В. Яковленко. — Вони виграють конкурси за рахунок цінової політики. А інше? Не можна проводити тендер «наосліп», треба виїжджати і дивитися на місці, які умови не просто для відпочинку, а для лікування дітей. Якщо держава збирається серйозно і професійно вирішувати проблему санаторного оздоровлення, то давайте поважати професіоналізм.

Часто правила тендера суперечать логіці. Наприклад, цього року санаторій «Донбас» подав заявку на участь у тендері, де предметом закупівлі були путівки для оздоровлення дівчаток-підлітків із Київщини. Але оскільки конкурентів у слов'янців більше не виявилося, тендер... не відбувся. Кому від цього стало краще, якщо дівчатка так і не поїхали до санаторію?

Учасники «круглого столу», **керівники Спілки громадських організацій «Тендерна палата закупівель за кошти бюджетів усіх рівнів» Владислав Зубар та Геннадій Островерх** із Харкова висловили свої пропозиції щодо успішної участі санаторіїв у тендерах. Розмова виявилася гострою, і закиди на адресу державних органів спробував відбити **представник обласного управління у справах сім'ї та молоді Юрій Самохвалов:**

— Переконувати в необхідності санаторно-курортного лікування дітей нікого не варто. В нашому управлінні всі об'єктивно розуміють, що це потрібно робити. Але як робити? Де шукати джерела грошей? Кошти виділяє бюджет, а він, на жаль, не безрозмірний. Щодо тендерів, то хочемо ми чи не хочемо, але існує закон, і його треба виконувати. Затверджено обласну програму санаторного лікування дівчаток-підлітків. У перший рік ми працювали лише з «Донбасом», наступного року в конкурсі брали участь санаторії Євпаторії і Бердянська, які також запропонували послуги за цим профілем. Не всі в області, на жаль, знають про таку можливість оздоровлення, і ми через наш центр намагаємося відшукати дівчаток, яким потрібна допомога. До речі, і хлопчиків також плануємо лікувати.

Це все фінансується із обласного бюджету. Державний бюджет, на жаль, не передбачає таких можливостей. Із держбюджету закуповуються путівки зазвичай для дітей-«чорнобильців» та дітей-інвалідів. На всю Україну виділено близько 40 мільйонів гривень — це крапля в морі. На рівні області на оздоровлення дітей цього року було передбачено майже 7 мільйонів гривень, і ми намагалися враховувати різні категорії дітей. Наприклад, дітей загиблих шахтарів не вважають «пільговиками». Але для нашої області це дуже актуально, і ми включили цих дітей.

До Верховної Ради подано проект нового закону про відпочинок та оздоровлення. За словами фахівців, які встигли ознайомитися із проектом, у тексті немає жодного слова про санаторно-курортне оздоровлення дітей! Наче лікуються на курортах у нас лише дорослі. На думку учасників «круглого столу», поки ще не пізно доповнити проект окремим розділом, який стосувався би безпосередньо здоров'я підростаючого покоління. Щоб такі програми були справою не лише окремих ентузіастів, а й держави в цілому.

Ліна КУЩ, Ірина ОЛЬШАНСЬКА.

Донецька область.

Фото надане телекомпанією «ТОР» (Слов'янськ).

ШАНОВНІ АКЦІОНЕРИ!
Закрите акціонерне товариство «Укрдержлізинг»
Повідомляє
про проведення чергових Загальних зборів акціонерів.

Збори відбудуться «09» січня 2007 року о 15-00 за адресою: м. Київ, вул. Червоноармійська, 74, оф. 406 в приміщенні ТОВ «КФ-Аудит». Реєстрація учасників Зборів: з 14-00 до 15-00 «09» січня 2007 р.

Акціонерам та їх представникам при собі мати документи, що посвідчують особу та повноваження на участь у Зборах.

Порядок денний:

1. Звіт Правління про результати фінансово-господарської діяльності Товариства за 2004-2005 роки та визначення основних напрямків діяльності на 2007 рік.
2. Звіт Наглядової ради про роботу за 2004-2005 роки.
3. Про обрання та відкликання членів і голови Наглядової ради.
4. Обрання членів Ревізійної комісії ЗАТ «Укрдержлізинг».
5. Затвердження річного звіту та балансу Товариства за 2005 рік.
6. Про розподіл прибутку Товариства за 2004-2005 роки та затвердження нормативів розподілу прибутку на 2006 рік.
7. Інформація про економічний аналіз діяльності Товариства та заходи, направлені на покращення фінансово-майнового стану Товариства.
8. Затвердження нових редакцій Статуту у відповідності до всіх попередніх рішень, прийнятих загальними зборами акціонерів ЗАТ «Укрдержлізинг».
9. Про обрання та відкликання членів правління ЗАТ «Укрдержлізинг».
10. Затвердження повноважень керівних органів Товариства.

ОСНОВНІ ПОКАЗНИКИ ФІНАНСОВО-ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА (ТИС. ГРН.)

Найменування показника	Період	
	Звітний 2005 р.	Попередній 2004 р.
Усього активів	32343,0	63754,4
Основні засоби	95,1	116,3
Довгострокові фінансові інвестиції	—	—
Запаси	11,5	1259,8
Сумарна дебіторська заборгованість	32102,8	61934,8
Грошові кошти та їх еквіваленти	133,6	443,5
Нерозподілений прибуток (збиток)	(2329,5)	(258,4)
Власний капітал	—	—
Статутний капітал	640,0	340,0
Довгострокові зобов'язання	30451,1	56153,8
Поточні зобов'язання	3581,4	7219,0
Чистий прибуток (збиток)	–2071,1	—
Середньорічна кількість акцій, шт.	640	640
Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду (шт.)	—	—
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	—	—
Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	4	15

Тел. для довідок: (8-044-) 272-18-61, 390-72-37.

Господарським судом Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) 07.11.2006 р. у справі № 350/2б-06/11 прийнята постанова про визнання банкрутом Відкритого акціонерного товариства «Вишнівське підприємство матеріально-технічного забезпечення» (08133, Київська обл., Києво-Святошинський р-н, м. Вишневе, вул. В'ячеслава Чорновола, 54а, код ЄДРПОУ 05521318) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Бондаря Андрія Васильовича (ліцензія АБ № 176132 від 27.07.2005 р., м. Київ, вул. Полкова, 55, кв. 133).

Заяви кредиторів з вимогами до банкрута приймаються ліквідатором протягом місяця з дня публікації оголошення.

Постановами господарського суду Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, вул. Майдан Незалежності, 1) визнано банкрутами:

По справі № 2/139-Б сільськогосподарський виробничий кооператив «Чорнянський» (31600, Хмельницька область, Чемеровецький район, с. Чорна), код ЄДРПОУ 31740748.

По справі № 2/145-Б приватно-орендне підприємство «Надія» (31600, Хмельницька область, Чемеровецький район, с. Шидлівці, вул. Центральна, 8), код ЄДРПОУ 03789011.

Ліквідатором призначено Костенка Костянтина Володимировича, ліцензія АВ № 158368 від 02.11.2006 р. (29000, м. Хмельницький, вул. Шевченка, 49, к. № 4).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з моменту опублікування оголошення.

Компанія **«Інесса Холдінгз Лімітед»**, зареєстрована як компанія з обмеженою відповідальністю в Департаменті реєстратора компаній та офіційного ліквідатора Міністерства торгівлі, промисловості та туризму, м. Нікосія, Кіпр, 27.02.2006 року, повідомляє про придбання на підставі договору купівлі-продажу 01/10/2006 від 13.10.2006 року частки у Статутному капіталі (фонді) Товариства з обмеженою відповідальністю «Алакор Інтегріті» (код ЄДРПОУ 34351226), яке зареєстроване Печерською районною у місті Києві державною адміністрацією 16.05.2006 року за №1 070 102 0000 019839, в розмірі 100% Статутного капіталу (фонду).

Господарський суд Харківської області (Держпром, 8-й під'їзд, пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) ухвалою від 07.06.2006 р. № Б-48/66-06 порушив провадження по справі про визнання банкрутом Сільськогосподарського виробничого кооперативу «Нива» (код ЄДРПОУ 01203857), с. II Надеждівка Барвінківського району, Харківська область, 64700. Постановою від 21.06.2006 р. № Б-48/66-06 підприємство визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Ізюмську ОПДІ, вул. Фрунзе, буд. 32, м. Ізюм, Харківська область.

Заяви кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

---

29 грудня 2006 року о 15.00 по вулиці Екскаваторна, 37 у місті Києві, Україна, відбудуться позачергові Загальні збори акціонерів закритого акціонерного товариства «ОТІС».

Порядок денний Зборів:

1. Обрання голови та призначення секретаря позачергових Загальних Зборів акціонерів.
2. Затвердження порядку денного.
3. Обрання нового складу Ради ЗАТ «ОТІС».

Постановою Господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) від 23.10.2006 р. по справі № Б-39/125-06 Житлово-комунальне підприємство «Сервіс-Борки» (ЄДРПОУ 30320854, Харківська обл., Зміївський р-н, с. Бірки) визнано банкрутом згідно ст. 51 ЗУ «Про банкрутство».

Претензії кредиторів приймаються ліквідатором Гузь О. П. протягом місяця за адресою: 64625, Харківська обл., Лозівський р-н, с. Яковлівка.

Постановою Господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) від 04.10.06 р. по справі № Б-24/37-06 товариство з обмеженою відповідальністю «Харківенергоремонт» (ЄДРПОУ 30589071, 61068, м. Харків, вул. Польова, 2, кв. 50) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Перепелицю Євгена Павловича (ліц. АВ № 081186 від 10.08.2006 р., м. Харків, вул. Тимуровців, 17, кв. 225).

Постановою господарського суду Київської області від 05.09.06 р. по справі № 118/2б-2006 було визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру стосовно Відкритого акціонерного товариства «Рокитнорайагрохім» (09600, Київська область, смт. Рокитне, вул. Вокзальна, 62; ід. код 05489253).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Яринко Богдана Валерійовича (ліцензія серія АБ № 216997 від 29.04.05 р.). Адреса: 03039, м. Київ, пр- т 40-річчя Жовтня, б. 48, кв. 38.

Господарський суд Чернігівської області (14000, м. Чернігів, проспект Миру, 20) порушив провадження у справі № 5/311Б від 7.11.06 про визнання банкрутом ПП «Фірма «СІНАЙ» (15600, м. Мена, вул. 8 Березня, 22а, Чернігівської області, код 31546751, р/р 26006301650606 в відділенні смт. Березна Чернігівської області, МФО 353519).

Претензії кредиторів та заяви можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

---

1. Замовник торгів ***ТОВ «Сервіс-Інвест» код ЕДРПОУ 31018149***
1.1. Поштова адреса: ***83055, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151***
1.2. Юридична адреса: ***83055, м. Донецьк, бул. Шевченка, 11***
1.3. тел./факс: ***(062) 381-75-48, 381-75-49,***
e-mail: ***kucher@servisinvest. donetsk. ua***
2. Інформація про предмет закупівлі: ***Закупівля електроустаткування, а саме:***
2.1. **ЛОТ 1:** ***Закупівля шинних опор на номінальну напругу 110 кВ;***
2.2. **ЛОТ 2:** ***Закупівля високовольтних вводів 35 кВ;***
2.3. **ЛОТ 3:** ***Закупівля ізоляторів електричних з композиційних ізолюючих матеріалів***
3. Місце та спосіб отримання тендерної документації: ***83055, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 161, кімната 309, на письмовий запит.***
3.1. Місце та кінцевий строк подання тендерних пропозицій: ***83055, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 510 (приймальня) до 13 00_05.12.2006 р.***
3.2. Місце та дата розкриття тендерних пропозицій: ***83055, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 511 о 14 00 05.12.2006 р.***
4. Додаткова інформація:
4.1. Процедура здійснення закупівлі: відкриті торги;
4.2. Відповідальний за проведення торгів: Кучер Дмитро Анатолійович;
4.3. Вартість тендерної документації: безкоштовно

УХВАЛЕНО ПЛАН РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОГО ТЕЛЕРАДІОІНФОРМАЦІЙНОГО ПРОСТОРУ

Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення після публічних обговорень та схвалення керівниками найбільших ТРО затвердила Плану розвитку національного телерадіоінформаційного простору. На підставі цього нормативно-правового документа Національна рада прийматиме рішення щодо створення та розвитку каналів мовлення, мереж мовлення та телемереж, які передбачають використання радіочастотного ресурсу України, визначатиме конкурсні умови та оголошення конкурсів на отримання ліцензій на мовлення, визначатиме умови ліцензій на мовлення, що ліцензується за реєстраційним принципом. Розробку цього важливого для стратегії розвитку телерадіоінформаційного простору документа здійснено вперше згідно з нормами закону України "Про телебачення і радіомовлення".

Прес-служба Національної ради

Господарським судом Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) 16.01.2006 року порушено провадження у справі № 12/147-Б-06 про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Херсонський суднобудівний завод» (73019, м. Херсон, Карантинний острів, 1, код ЄДРПОУ 14308500, банківські реквізити, п/р 26008029801179 у ХФ ВАТ «Кредитпромбанк», МФО 352651).

02.11.2006 року введено процедуру розпорядження майном і призначено розпорядника майна боржника Шенцева Ігоря Федоровича (ліцензія АБ № 271641 від 10.01.2006 року, поштова адреса: 49101, м. Дніпропетровськ, пр-т Кірова, 26, кв. 26).

Заяви кредиторів з вимогами до боржника приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування цього оголошення.

Постановою господарського суду Київської області від 09.11.2006 р. по справі №350/14б-06 Товариство з обмеженою відповідальністю «Яркон-3» (код ЄДРПОУ 34501839, адреса: Київська область, Фастівський район, с. Пилипівка, вул. Леніна, 52) визнано банкрутом. Ліквідатором призначено ініціюючого кредитора ЗАТ «Надбання» (адреса: м. Київ, вул. Кутузова, 18/7).

Відповідно до пункту 2 статті 2 Закону України від 18 березня 2004 року № 1625-IV «Про порядок обрання на посаду та звільнення з посади професійного судді Верховною Радою України» повідомляємо про підготовку матеріалів щодо обрання кандидата на посаду судді Київського апеляційного господарського суду безстроково:

Пашкіної Світлани Анатоліївни.

Господарський суд Харківської області (Держпром, 8-й під'їзд пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) ухвалою від 05.07.2006 р. № Б-24/74-06 порушив провадження по справі про визнання банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Будівельник» (код ЄДРПОУ 24477586), вул. Партизанська, 17-Б, м. Ізюм, Харківська область, 64300. Постановою від 17.07.2006 р. № Б-24/74-06 підприємство визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Ізюмську ОДПІ, вул. Фрунзе, буд. 32, м. Ізюм, Харківська область.

Заяви кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Київської області від 29.08.06 р. по справі № 235/2б-2006 було визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру стосовно Приватного орендного підприємства «Ярина»»(09161, Київська область, Білоцерківський район, м. Узин, вул. Червоноармійська, 149; ід. код 30813846).

Постановою господарського суду Київської області від 29.08.06 р. по справі № 236/2б-2006 було визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру стосовно Споживчого товариства «Борисфен» (09161, Київська область, Білоцерківський район, м. Узин, вул. Заводська, 10; ід. код 31835567).

Ліквідаційну процедуру по вищезазначеним справам відкрито відповідно до ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Яринко Богдана Валерійовича (ліцензія серія АБ № 216997 від 29.04.05 р.).

Вимоги кредиторів приймаються ліквідатором в місячний строк з дня опублікування даного оголошення за адресою: 03039, Україна, м. Київ, проспект 40-річчя Жовтня, б. 48, кв. 38.

Постановою Господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) від 02.11.2006 р. по справі № Б-39/58-06 (вх. № Б-6426/2-39) акціонерне товариство закритого типу «Будянський фаянс» (ЄДРПОУ 00310456, Харківська обл., смт Буди, вул. Залізнична, 1, п/р 260093181 у ВАТ «Мегабанк», м. Харків, МФО 351629) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Кузнєцову Оксану Анатоліївну (ліц. АБ № 216971 від 26.04.05 р.).

Претензії кредиторів приймаються за місцем знаходження банкрута.

Постановою Господарського суду Чернігівської області (14000, м. Чернігів, пр-кт Миру, 20) від 5 вересня 2006 року по справі № 5/30зб визнано банкрутом Міжколгоспне об'єднання по відгодівлі великої рогатої худоби, код 02136927 (с. Іванівка, Борзнянський район, Чернігівська область, вул. Пролетарська, 2а, 16433) та відкрита ліквідаційна процедура. Згідно Ухвали суду від 16 жовтня 2006 року ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Ушача Юрія Володимировича (ліцензія АВ № 081167 від 27.07.06 р.).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Адреса для кореспонденції: пр-кт Перемоги, 189, кв. 93, м. Чернігів, 14027, тел. 8096-538-86-70.

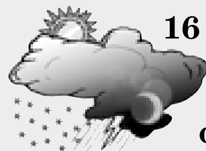
Постановою господарського суду Київської області від 19.09.2006 р. по справі №108/11б-06 було визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру стосовно Закритого акціонерного товариства агропромислове об'єднання «Україна» (09622, Київська область, Рокитнянський р-н, с. Телешівка, вул. Радянська, 22; ід. код 30734774).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Яринко Богдана Валерійовича (ліцензія серія АБ №216997 від 29.04.2005 р.). Адреса: 03039, м Київ, пр-т 40-річчя Жовтня, буд. 48, кв. 38.

Ухвалою Господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, площа Свободи, 5, Держпром, 8-й під'їзд) від 16.10.06 порушено справу № Б-19/105-06 про банкрутство Підприємства «Фарватер» ВОІ СОІУ (код ЄДПОУ 30590972, адреса: Харківська обл., Харківський р-н, с. Високий, вул. Нова, 11), розпорядник майна - арбітражний керуючий Дармостук Андрій Леонідович (ліцензія АВ № 081185 від 10.08.06, адреса: м. Харків, вул. Астрономічна, 19, кв. 47). Вимоги кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду Харківської області (8 під'їзд, Держпром, м-н Свободи, 5, м. Харків, 61022) від 19 жовтня 2006 р. по справі № Б-19/84-06 Дочірнє підприємство Будівельно-монтажне управління «Балакліягазбуд» Колективного підприємства «Газбуд», вул. Свердлова, 29, м. Балаклія, Харківська обл., 64210, код ЄДРПОУ 31269160 визнано банкрутом, розпочата ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Панасюка Івана Вікторовича, ліцензія АА № 779162 від 21.07.2004 р., адреса: 61098, м. Харків, вул. Полтавський Шлях, 154, кв. 84, тел. (057) 7575972.

ДЕНЬ
СЕРЕДА, 15 ЛИСТОПАДА 2006 ■ № 214 (3964)

16 листопада в Україні хмарно з проясненнями. Без істотних опадів, місцями тумани. Вітер західний, 5—10 м/с. Температура вночі 1—6 градусів тепла, у західних та південних областях 3—8 тепла; вдень 7—12 , на півдні до 15 градусів, у східних областях та на півночі Лівобережжя — 4—9 градусів тепла

■ СПОРТ

Покарання за неявку

Футбол. Шостий чемпіонат країн серед команд вузів. 7-й тур. **Інформаційну підтримку змаганням надає «Голос України».**

Група А. «Факел-ІФНТУНГ» (Івано-Франківськ) — «Буревісник» (Кам'янець-Подільський). 7:1. «Університет» (Чернівці) — «МЕГУ-Штурм» (Рівне). 1:2. «Легкпром» (Київ) — «Сокіл-Скляр» (Бережани). 3:0.

	В	Н	П	М	О
1. «Факел-ІФНТУНГ»	4	1	0	11—2	13
2. «Буревісник» Тр	4	0	2	12—7	12
3. «Легкпром»	3	0	3	12—6	9
4. «МЕГУ-Штурм»	3	0	2	8—8	9
5. «Буревісник» К-П	2	0	4	6—20	6
6. «Сокіл-Скляр»	1	1	3	2—6	4
7. «Університет»	1	0	4	5—7	3

Група В. «Рятівник» (Черкаси) — «Юнга-Морська академія» (Одеса). 3:0. МАУП (Київ) — «ГУЗІДМУ-Спартак» (Запоріжжя). 3:0. НУДПСУ (Ірпінь) — «Меркурій» (Київ). 4:0.

Матч «Техуніверситет» (Кіровоград) — «Академія» (Донецьк) не відбувся через неявку гостей. Цей випадок позавчора було розглянуто на засіданні бюро СФЛУ. Донеччанам зараховано поразку (-:+), як передбачено регламентом. Відповідно кіровоградцям записано перемогу (+:-).

	В	Н	П	М	О
1. МАУП	5	1	0	22—4	16
2. «ГУЗІДМУ-Спартак»	5	1	1	15—3	16
3. «Рятівник»	5	1	0	12—2	16
4. «Техуніверситет»	4	0	3	13—6	12
5. НУДПСУ	3	1	3	11—11	10
6. «Юнга-Морська академія»	1	0	5	4—20	3
7. «Академія»	1	0	5	2—18	3
8. «Меркурій»	0	0	7	1—14	0

Або пан, або пропав…

Хокей. Київський «Сокіл» переміг удома в матчі відкритого чемпіонату Білорусі «Брест» (5:4), учора грав у Гродному, а тепер переїхав до Мінська. Там він завтра розпочне виступи в триденному турнірі з вихід до «Фіналу чотирьох» у розіграші Континентального кубка. Ось розклад тих поєдинків:

17 листопада. «Казахмис» (Казахстан) — «Сокіл» (Україна); «Юність» (Білорусь) — «Ред Булл» (Австрія).

18 листопада. «Ред Булл» — «Казахмис»; «Юність» — «Сокіл».

19 листопада. «Ред Булл» — «Сокіл»; «Юність» — «Казахмис».

«Фінал чотирьох» відбудеться в місті Секешфехервարі (Угорщина). Три учасники вже визначилися: місцевий «Волан», «Авангард» (Росія, Омськ) та «Ільвес» (Фінляндія, Тампере). До них і приєднається переможець мінського турніру. Зрозуміло, фаворитом вважають «Юність». Однак, як кажуть, можливі варіанти.

Можна здогадатися, що «Сокіл», котрий переживає найсумніші часи у своїй славній біографії, постарається зіграти на межі можливого і поборється за результат. А що, скажіть, йому залишається робити?

Певний оптимізм вселяє повернення до колективу кількох досвідчених виконавців: Олександра Савицького, Андрія Ніколаєва та Євгена Млинченка. Хоча «Соколу» ніколи легко не буває. Не обійшлося без втрат. Чотири його гравці зазнали травм.

За словами генерального менеджера клубу, заслуженого тренера України **Василя ФАДЄЄВА,** з потугами вдається набрати три п'ятірки, які вирушать до столиці Білорусі. Розповів Василь Митрофанович також про наболіле:

— Ще й досі не розв'язано питання з нашим фінансуванням. Незважаючи на обіцянки держави, кризу не здолано. Поки що живемо в борг. Завинили гравцям зарплату за два місяці. Є надія, що до нового року вирішиться питання з нашою нерухомістю, котру має намір придбати інвестор. Якщо нічого не зміниться, тоді вже кінець...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

■ СПІВЧУТТЯ

Український союз промисловців і підприємців висловлює щирі співчуття голові правління Укрексімбанку Віктору Володимировичу КАПУСТІНУ у зв'язку з тяжкою втратою — смертю матері
Лідії Григорівни КАПУСТІНОЇ.
Сумуємо та поділяємо біль утрати разом із близькими та рідними.

Колектив Рівненського обласного центру зайнятості висловлює щире співчуття першому заступнику директора Державного центру зайнятості Наталії Іванівні ЗІНКЕВИЧ з приводу тяжкої втрати — передчасної смерті сестри —
Тетяни Іванівни.

Полігон може спровокувати катастрофу

Розміри озера, що утворилося на міському смітнику в Першотравневій балці поблизу Севастополя, — 10 на 100 метрів і завглибшки до 40 сантиметрів. Майже 400 тонн особливо токсичного фільтрату можуть прорвати нижню дамбу і хлинути вниз до річки Чорної.

Рідка фракція і дощова вода за планом мусили частково випаровуватися, а частково дренувати по спеціально укладених трубах і знову зрошувати поверхню смітника. Але пластикові пляшки створили суцільний товстий килим і парниковий ефект. Волога не випаровується, а накопичується величезним озером. Фахівці пропонують терміново змінювати дамбу. Проте й цей захід проблеми не розв'язує.

Закон України «Про поводження з твердими побутовими відходами» вимагає щоденно вивозити сміття за температури повітря вище трьох градусів тепла. Для Севастополя це означає, що практично протягом цілого року контейнерні майданчики потрібно очищати щодня. Однак у бюджеті на це грошей немає. Тому і скаржаться громадяни в усі інстанції на гори сміття на подвір'ях і під вікнами, на узбіччях доріг. А на полігоні в Першотравневій балці, котрий де-юре в експлуатацію не здано, першу чергу заповнено відходами на 130 відсотків. Першою чергою фахівці називають величезне глиняне корито, обваловане по периметру гідроізоляційним брустером. У процесі проектування наприкінці минулого століття передбачалося, що після заповнення на 100 відсотків смітник повинні засипати ґрунтом. Але друга черга полігону не готова для приймання твердих побутових відходів, тому першу весь час доводиться досипати. І краю цьому процесові поки що не видно.

Володимир ІЛАРІОНОВ.
Севастополь.
Фото автора.

Полігон, якого юридично не існує, зростає, а разом з ним — й екологічна загроза Севастополю.

Що нас пов'язує з литовцями

У Вільнюсі відбулася міжнародна наукова конференція «Литовці і українці: історико-культурні зв'язки». Її організували посольство України в Литві, Шяуляйський університет, департамент нацменшин та діаспори при уряді Литви та Василіянський чин. В її роботі взяли участь делегації Львівського національного університету ім. І. Франка та Шяуляйського університету, між якими є угода про співпрацю, ієрархи Василіянського чину, литовські урядовці та представники української діаспори. Посол України Борис Климчук сказав у вітальному слові, що литовська доба в історії України може бути прикладом гармонійного співіснування двох етносів. З усіх доповідей особливо помітними виступи проректора Львівського університету Богдана Котура, завідувача музею цього вузу Юрія Гудими, професора Августина Баб'яка з Туринського університету (Італія), пароха церкви Пресвятої Трійці Павла Яхимця, редактора радіопередачі «Калинові грона», що звучить українською в Литві, Юрія Паньківа та емоційний виступ «душі конференції», президента Асоціації литовських та українських істориків Алдони Василяускієне. Під час обговорення доповідей розмова вийшла за межі, визначені програмою, і перейшла на становище української діаспори в світі. Констатовано тривожну тенденцію стосовно асиміляції українців за межами Батьківщини.

Володимир СТРОЙ.
Вільнюс.

Перемога? Поразка?

■ ТЕМА

За кілька днів — друга річниця помаранчевої революції. Тим часом суспільство не дійшло спільної думки щодо того, що саме тоді відбулося. Кажуть, що не революція, бо в її результаті не змінився суспільний лад. Інші переконані, що саме вона й була, бо спонукала людей боротися за свободу. А радикали заявляють про переворот, фінансований США та російським олігархом, котрий «окопався» у Лондоні, інші твердять, що прокинулася совість нації.

Нині дискусія: як відзначати цю подію і чи відзначати взагалі? Проте, що б не говорили симпатики чи опоненти, але вдавати, що її не було, або що вона не має жодного значення, не можна. Бодай тому, що нині протестні акції асоціюються саме з нею. Варто заявити про новий Майдан, і зрозуміло, що йдеться не про народні гуляння.

Пропрезидентська партія «Наша Україна», яка, власне, й стала організатором тодішніх подій, створила оргкомітет з підготовки святкування. Нині воно відбуватиметься під гаслом «Якщо хочеш свободи — ніколи не здавайся!» й присвячене не тим громадянам, котрі багато днів і ночей стояли на Майдані за право свободи вибору, а ... дисидентам та правозахисникам і матиме назву «День свободи».

Ну а самі головні герої — пересічні учасники подій листопада 2004 року? Як вони ставляться і до них, і до їх результатів? Усі, з ким доводилося говорити на цю тему, розчаровані: мовляв, не для того стояли на Майдані, щоб бути ошуканими. Адже політики, котрі з трибуни Майдану обіцяли демократизацію суспільства, поліпшення життєвого рівня, справедливості для народу й «нари» для бандитів і злодюг, насправді подбали лише про власний добробут. Нині при владі їхні опоненти, котрі роздавали не менш щедрі обіцянки, а результат такий само: соціальний захист населення низький, багатії багатіють, бідні біднішають, ціни зростають, а пенсії і зарплати за ними не встигають. То, запитували мене співбесідники, на які майдани виходити нині? І чи є гарантія, що й цього разу народ не буде ошуканий?

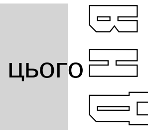
Кажуть, що люди, котрі приходять до влади, невпізнанно змінюються, начебто вони не були «такими», коли жили серед нас, а не за високими парканами своїх нинішніх маєтків і особняків. Але хіба не ми самі їм це дозволили — обдурювати, жити не за тими статками, що вони їх показують у деклараціях про доходи, привселюдно говорити неправду без будь-якої відповідальності за сказане? Зрештою демократія не «вмикається» порухом пальця — учора не було, а сьогодні вже є, ми її будуємо самі...

А що відзначати за кілька днів — єднання, очищення, перемогу чи поразку, кожен вирішить для себе сам. Але поза сумнівом, ця подія щораз буде приводом замислитися над тим, що ми можемо.

І насамкінець: цікаво, який дохід від проведення свята матиме власник помаранчевої символіки — юний Андрій Ющенко? Адже торгівля шапочками, стрічками, прапорами, сувенірами, продуктами харчування з написами «Так, Ющенко!» та підковами в цей день буде особливо жвава...

Валентина ПИСАНСЬКА.

Цього дня

15 ЛИСТОПАДА

■ 1702. У Луцьку загинув Данило Братковський, поет і громадський діяч (закатований шляхтою за участь у повстанні під проводом Палія).
■ 1912. Народився поет Андрій Малишко.
■ 1946. Постанова Ради Міністрів УРСР «Про розвиток колгоспної торгівлі в м. Києві».
■ 1950. У Варшаві відкрився II Всесвітній конгрес прихильників миру, на якому було створено Всесвітню Раду Миру.
■ 1952. У Венесуелі помер Василь Кричевський, художник.

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія:
Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.
Передплатна ціна на 2007 рік: для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 10,00 грн на місяць.
Ціна в роздрібній мережі — договірна.
Загальний тираж 159037.
СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.
Зам. 247
ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.
Зам. 4253
Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

4 820094 010022 >